

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 27.11.2002
COM(2002) 684 definitief

2001/0176 (COD)
2001/0177 (COD)

Gewijzigd voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van
Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de
Raad**

Gewijzigd voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen
zoönoseverwekkers**

(door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2
van het EG-Verdrag ingediend)

TOELICHTING

A. Procedureverloop

In augustus 2001 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad en een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van salmonella en andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers en houdende wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/462/EEG en 90/539/EEG van de Raad (COM(2001) 452 def. – 2001/0176(COD)-2001/0177(COD)); deze voorstellen moeten volgens de medebeslissingsprocedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap worden goedgekeurd.

Het Europees Parlement heeft op 15 mei 2002 zijn standpunt in eerste lezing bepaald. Het Parlement heeft 66 amendementen goedgekeurd (30 op het richtlijnvoorstel en 36 op het verordeningvoorstel), waarvan de Commissie er 54 (28, respectievelijk 26) geheel, onder voorwaarden of na herformulering kon overnemen.

In aansluiting op deze ontwikkelingen heeft de Commissie deze gewijzigde voorstellen opgesteld. Toevoegingen en wijzigingen in de tekst zijn vet en onderstreept aangegeven, geschrapte tekst vet en doorgestreept. Hierna worden alleen de ingrijpende wijzigingen besproken. Redactionele wijzigingen als bedoeld onder punt B.III zijn niet in de tekst gemarkeerd.

B. Toelichting op de amendementen

I. Richtlijnvoorstel inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers

1. Toepassing op producten van plantaardige oorsprong (en mengproducten)

De amendementen 1, 6 en 12 van het Parlement houden onder meer in dat de bewaking van zoönoseverwekkers niet alleen betrekking moet hebben op dieren, diervoeders en levensmiddelen van dierlijke oorsprong, zoals de Commissie had voorgesteld, maar ook op levensmiddelen van plantaardige oorsprong en levensmiddelen van zowel dierlijke als plantaardige oorsprong. De Commissie heeft deze amendementen aanvaard. De bewaking van producten van plantaardige oorsprong is een zinvolle toevoeging, aangezien groente en fruit steeds vaker zoönoseverwekkers blijken te bevatten die infectie bij de mens kunnen veroorzaken. De formulering die in deze gewijzigde voorstellen is gekozen wijkt af van de amendementen van het Parlement, maar sluit daar wel bij aan: er wordt gesproken van "levensmiddelen", waaronder volgens Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden wordt verstaan alle stoffen en producten die bestemd zijn om door de mens te worden

geconsumeerd of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij door de mens worden geconsumeerd.

2. Verzameling van vergelijkbare gegevens

De amendementen 5, 12, 14, 28 en 31, die onder meer beogen de verzameling van vergelijkbare, uniforme gegevens over zoönoses in de lidstaten te bevorderen, zijn in de desbetreffende artikelen verwerkt. Deze amendementen stroken met het doel van het voorstel en sluiten aan bij de aanpak die de groep van de Raad heeft gekozen.

3. Samenwerking tussen de nationale autoriteiten

De amendementen 9 en 10 willen dat er een niet-volledige lijst van autoriteiten (met inbegrip van de bevoegde autoriteiten voor de wetgeving inzake diervoeder) en organisaties wordt opgesteld die bij de vereiste samenwerking voor het verzamelen van gegevens over zoönoses op nationaal niveau worden betrokken. De Commissie heeft deze amendementen in het desbetreffende artikel verwerkt. Deze amendementen zijn uit technisch en redactioneel oogpunt een verbetering en sluiten in grote lijnen aan bij de ontwikkelingen in de groep van de Raad.

4. Opstelling en publicatie van verslagen

De amendementen 4, 8 en 20 (gedeeltelijk), die verlangen dat de nationale verslagen over zoönoses onverwijld openbaar gemaakt worden, zijn in de desbetreffende artikelen verwerkt. De rest van amendement 20, dat wil dat de lidstaten hun verslagen eerder bij de Commissie indienen, is niet overgenomen. Een kortere rapportagetermijn zou weliswaar wenselijk zijn, maar is afgaande op de ervaring met de huidige richtlijn niet realistisch. De amendementen 29 en 32, die beogen dat de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid het communautaire verslag eerder opstelt, is daarentegen wel realistisch en dan ook in het nieuwe voorstel opgenomen. Ten slotte is in het gewijzigde voorstel opgenomen dat de lidstaten hun verslagen alleen toesturen aan de Commissie, die ze doorzendt aan de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid. De Autoriteit stelt dan het algemene verslag op.

5. Verantwoordelijkheden van de exploitanten van levensmiddelenbedrijven betreffende het bewaren van monsters en testresultaten

De amendementen 17 en 19, die de levensmiddelenbedrijven een grotere verantwoordelijkheid opleggen voor het bewaren van levensmiddelenmonsters in geval van door voedsel overgedragen uitbraken en van de testresultaten betreffende zoönoseverwekkers, zijn in het voorstel overgenomen. Deze amendementen sluiten aan bij de aanpak die de groep van de Raad heeft gekozen.

6. Verruiming van de werkingssfeer van de bewaking van resistentie tegen antimicrobiële middelen

De amendementen 28 tot en met 33 beogen onder meer de bewaking van antimicrobiële resistentie uit te breiden tot andere agentia dan zoönoseverwekkers en zijn in het voorstel overgenomen na redactionele aanpassingen in verband met de ontwikkelingen in de Raad.

7. Comitéprocedure

Amendement 23 wil dat naast het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid in voorkomend geval ook het comité van het netwerk voor overdraagbare ziekten geraadpleegd wordt. Hoewel dit de banden tussen veterinaire aangelegenheden en de volksgezondheid zou verstevigen, is het niet in overeenstemming met de beginselen en regels van Besluit 1999/468/EG van de Raad, zoals artikel 202, derde streepje, van het Verdrag voorschrijft. Slechts één comité kan de Commissie bijstaan bij de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden die de Raad haar heeft verleend. Daarom is het desbetreffende artikel anders geformuleerd: de Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid of, indien van toepassing, door het andere comité.

8. Criteria voor zoönose- en andere ziekteverwekkers waarop de bewaking betrekking moet hebben

De amendementen 13, 25, 26, 28 en 31, die bepaalde criteria van de bijlagen naar de artikelen verplaatsen, zijn in het voorstel verwerkt. Dat houdt in dat het Parlement en de Raad zeggenschap hebben over voorstellen voor verdere wijziging van die criteria. De criteria hebben betrekking op het toevoegen of schrappen van zoönoses die moeten worden bewaakt en de bewaking van antimicrobiële resistentie ter aanvulling van de bewaking van menselijke isolaten.

9. Raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid

Amendement 16, dat raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid bij de opstelling van gecoördineerde bewakingsprogramma's verplicht stelt, is in het voorstel overgenomen. Een dergelijke wetenschappelijke input komt altijd van pas. Amendement 22 daarentegen, dat wil dat de Autoriteit bij wijziging van de bijlagen of vaststelling van overgangsmaatregelen steeds vooraf geraadpleegd wordt, is verworpen. Wetenschappelijk advies is immers niet vereist wanneer het gaat om louter administratieve maatregelen.

10. Diversen

Amendement 18 is verworpen omdat het inhoudt dat altijd (in plaats van "voorzover mogelijk") microbiologisch onderzoek moet plaatsvinden bij het onderzoeken van door voedsel overgedragen uitbraken. Dit zal niet altijd mogelijk zijn als de verdachte levensmiddelen niet meer beschikbaar zijn.

De amendementen 2, 3, 6, 7, 11, 24 en 27 verbeteren het voorstel in technisch en redactioneel opzicht. Zij zijn dan ook in het gewijzigde voorstel overgenomen.

II. Verordening voorstel inzake de bestrijding van salmonella en andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers

11. Doel van de verordening

Amendement 7, dat de algemene doelstelling toevoegt om op termijn de aanwezigheid van zoönoseverwekkers in de diervoeder- en levensmiddelenketen geheel te voorkomen, is niet aanvaard. Een dergelijke doelstelling is niet realistisch: welke bestrijdingsmaatregelen ook genomen worden, het is onmogelijk zoönoseverwekkers volledig uit de voedsel- en voederketen te weren.

12. Inschakeling van de exploitanten van diervoederbedrijven bij de bestrijding

De amendementen 11, 15, 17, 18, 19 en 20, die de diervoedersector net als de levensmiddelensector willen betrekken bij de bestrijdingsmaatregelen voor zoönoses, zijn in het voorstel overgenomen. Hierdoor wordt de verordening duidelijker en strikter, wat ook aansluit bij de ontwikkelingen in de groepen van de Raad.

13. Uitsluiting van producten voor eigen gebruik

Amendement 8, dat de productie voor huishoudelijk gebruik van het toepassingsgebied van de verordening uitsluit, is in het voorstel overgenomen. Dit is in overeenstemming met artikel 1, lid 3, van Verordening (EG) nr. 178/2002 van 28 januari 2002.

14. Toepassing op producten (levensmiddelen) van plantaardige oorsprong

De amendementen 1 en 16, die beogen de controles uit te breiden tot levensmiddelen en andere producten van plantaardige oorsprong, is van de hand gewezen. Diervoeder van plantaardige oorsprong valt al onder de verordening. Controlemaatregelen zoals deze verordening voor dierpopulaties beoogt, zijn voor de plantaardige productie niet mogelijk. De controle op levensmiddelen van plantaardige oorsprong is in aanmerking genomen in de herziening van de wetgeving inzake levensmiddelenhygiëne (COM(2000) 438).

15. Inachtneming van de economische gevolgen bij nationale bestrijdingsprogramma's

Amendement 14, dat wil dat de lidstaten bij het opstellen van hun nationale bestrijdingsprogramma's de kosten en baten in aanmerking nemen om de kosten op juiste wijze te verdelen, is in het betrokken artikel verwerkt.

16. Verbod op het gebruik van antibiotica

Amendement 3, dat de doelstelling toevoegt om het gebruik van antibiotica als profylaxe of groeibevorderaar geheel te verbieden, is niet aanvaard. De Commissie heeft al een apart voorstel aangekondigd om een einde te maken aan het gebruik van antimicrobiële middelen als groeibevorderaar. Het gebruik van antibiotica als diergeneesmiddel voor profylaxe valt buiten het toepassingsgebied van deze verordening. De Commissie is wel van plan wetenschappelijk advies te vragen over de risico's en baten van het gebruik van antimicrobiële middelen ter bestrijding van salmonella in dierpopulaties.

17. Extra garanties in het intracommunautaire handelsverkeer

De amendementen 2 en 22, die beogen als overgangsmaatregel extra garanties te bieden voor gebieden waar de prevalentie van zoönoseverwekkers geringer is, zijn verworpen. Deze extra garanties zouden van toepassing zijn op alle zoönoseverwekkers in levende dieren, broedeieren en levensmiddelen. Het voorstel voorziet al in de mogelijkheid om extra garanties vast te stellen voor salmonella wat betreft de handel in levende dieren en broedeieren. Het uitbreiden van deze mogelijkheid tot andere zoönoseverwekkers kan echter handelsbarrières opwerpen en zou prematuur zijn aangezien het huidige voorstel niet voorziet in doelstellingen voor het terugdringen van pathogenen en bestrijdingsprogramma's ter zake. Extra garanties voor levensmiddelen vallen onder de herziening van de wetgeving inzake levensmiddelenhygiëne (COM(2000) 438) die momenteel in de medebeslissingsprocedure (eerste lezing) wordt behandeld. Amendement 23 is wel in aanmerking genomen, omdat het geen invloed heeft op de tenuitvoerlegging van de verordening.

18. Sancties in het intracommunautaire handelsverkeer

Amendement 24, dat verlangt dat lidstaten die geen goedgekeurd bestrijdingsprogramma hebben van het intracommunautaire handelsverkeer in de betrokken dieren of producten worden uitgesloten, is verworpen. Sancties komen aan de orde in een afzonderlijk voorstel voor een verordening inzake officiële controles van diervoeders en levensmiddelen.

19. Invoer uit derde landen

Amendement 25, dat wil dat de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) en het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB) nauw betrokken worden bij het verifiëren van het bestaan van gelijkwaardige bestrijdingsprogramma's in derde landen, is overgenomen wat het VVB betreft. Dit is geen taak voor de EFSA.

20. Doelstellingen voor het terugdringen van salmonella, bemonsteringsschema's en tijdschema voor de uitvoering daarvan

De amendementen 29, 32, 36 en 38, om de doelstellingen voor het terugdringen van salmonella aan te scherpen en uit te breiden, zijn gedeeltelijk in het voorstel overgenomen. De doelstelling voor legkippen is uitgebreid tot alle salmonellaserotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid, en er is een nieuwe doelstelling voor slachtvarkens toegevoegd. Verder is een geleidelijke aanpak voor varkens mogelijk gemaakt. Deze wijzigingen sluiten aan bij de ontwikkelingen in de Raad. Het voorstel van het Parlement om nieuwe doelstellingen voor kalveren, andere runderen en schapen op te nemen wordt van de hand gewezen. Voordat dit kan gebeuren is wetenschappelijk advies nodig, met name omdat runderen en schapen weinig lijken bij te dragen aan salmonellose bij mensen. Het amendement dat de minimumbemonsteringsfrequentie voor legkippen op elke vijftien (in plaats van negen) weken wil stellen, is overgenomen. Deze nieuwe frequentie waarborgt nog steeds een adequate controle en sluit aan bij een eerder door het Wetenschappelijk Veterinair Comité uitgebracht advies. Wat slachtvarkens betreft moet het bemonsteringsschema nog nader worden uitgewerkt; voorgesteld wordt om hierover een beslissing te nemen als de doelstelling voor salmonella is vastgesteld. Ten slotte is de kolom "gegevens" in bijlage II.B.1 van het voorstel uit de tekst geschrapt aangezien die geen essentiële eisen bevat en uit de besprekingen in de Raad naar voren is gekomen dat er verwarring door kan ontstaan.

21. Specifieke maatregelen voor besmette pluimveekoppels

Amendement 34, dat bepaalde van te voren vastgestelde bestrijdingsmaatregelen voor koppels legkippen die positief zijn voor salmonella wil verruimen, is in het voorstel overgenomen. Het bijbehorende amendement 33 betreffende vermeerderingskoppels is verworpen.

22. Opstelling en publicatie van verslagen

Amendement 10, dat wil dat de lidstaten hun verslagen eerder bij de Commissie indienen, is niet overgenomen.

Uit de ervaring met de bestaande gegevensverzamelingssystemen is gebleken dat de lidstaten al moeite hebben om de huidige termijn (dezelfde als in het voorstel) na te leven.

23. Laboratoria

Amendement 26, dat beoogt dat de laboratoria eerder moeten voldoen aan de internationale normen voor kwaliteitsborgingssystemen, is verworpen. Een kortere termijn is niet realistisch in verband met de tijd die nodig is om accreditatie voor te bereiden en te verkrijgen en omdat de laboratoria niet van te voren naar behoren zijn gewaarschuwd.

24. Criteria voor zoönose- en andere ziekteverwekkers waarop de bewaking betrekking moet hebben

De amendementen 12, 13, 30 en 31, die bepaalde criteria van de bijlagen naar de artikelen verplaatsen, zijn in het voorstel verwerkt. Dat houdt in dat het Parlement en de Raad zeggenschap hebben over voorstellen voor verdere wijziging van die criteria. Deze criteria betreffen het toevoegen en schrappen van doelstellingen voor het terugdringen van zoönoseverwekkers.

25. Raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid

Amendement 21, dat raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid verplicht stelt voordat beslissingen inzake specifieke bestrijdingsmaatregelen worden genomen, is in het voorstel overgenomen. Voor de opstelling van dergelijke beslissingen is wetenschappelijk advies nodig. Amendement 27 daarentegen, dat wil dat de Autoriteit bij wijziging van de bijlagen of vaststelling van overgangsmaatregelen steeds geraadpleegd wordt, is verworpen. Wetenschappelijk advies is immers niet vereist wanneer het gaat om louter administratieve maatregelen.

26. Redactionele wijzigingen

De amendementen 4, 5, 6, 9, 17 en 28 verbeteren het voorstel in technisch en redactioneel opzicht. Zij omvatten ook een herformulering van de bepalingen voor controles ter plaatse door de Commissie. Zij zijn dan ook in het gewijzigde voorstel overgenomen.

III. Andere wijzigingen

In de tekst zijn een aantal technische wijzigingen aangebracht teneinde de tekst in overeenstemming te brengen met het Interinstitutioneel Akkoord van 22 december 1998 betreffende de gemeenschappelijke richtsnoeren voor de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving (PB C 73 van 17.3.1999, blz. 1), dat is opgesteld overeenkomstig de aan de slotakte van het Verdrag van Amsterdam gehechte verklaring nr. 39 inzake de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving. De tekst is herzien overeenkomstig de punten b) en g) van dat akkoord, teneinde rekening te houden met de gemeenschappelijke richtsnoeren en met de gemeenschappelijke handleiding die overeenkomstig punt a) van dat akkoord is opgesteld.

Gewijzigd voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van
Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de
Raad**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité²,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's³,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁴,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bescherming van de volksgezondheid tegen ziekten en besmettingen die direct of indirect van dieren op de mens kunnen worden overgedragen (zoönoses) is van het allergrootste belang.
- (2) Via voedsel overgedragen zoönoses kunnen de oorzaak zijn van menselijk leed, maar ook van economisch verlies bij de voedselproductie en voor de levensmiddelenindustrie.
- (3) Ook zoönoses die op een andere wijze dan via voedsel, vooral door wilde dieren en gezelschapsdieren, worden overgedragen, geven aanleiding tot bezorgdheid.

¹ PB C ...

² PB C ...

³ PB C ...

⁴ PB C ...

- (4) Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönoseverwekkers bij dieren en in producten van dierlijke oorsprong teneinde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen⁵ voorziet in de invoering van een systeem voor de bewaking van bepaalde zoönoses zowel in de lidstaten als op het niveau van de Gemeenschap.
- (5) De resultaten van die bewaking worden jaarlijks van de lidstaten verkregen en door de Commissie samengevat, waarbij zij wordt bijgestaan door het Communautair Referentielaboratorium voor de epidemiologie van zoönoses. De resultaten worden sedert 1995 bekendgemaakt en zij vormen een basis voor de evaluatie van de huidige situatie met betrekking tot zoönoses en zoönoseverwekkers. De systemen voor het verzamelen van de gegevens zijn evenwel nog niet geharmoniseerd, zodat vergelijkingen tussen de lidstaten onmogelijk zijn.
- (6) Voorschriften voor de bewaking en de bestrijding van bepaalde zoönoses bij dieren zijn reeds vastgelegd in andere communautaire regelgeving, met name Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁶, ten aanzien van rundertuberculose en runderbrucellose, en Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten⁷, ten aanzien van schapen- en geitenbrucellose.
- (7) Voorts heeft Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [inzake levensmiddelenhygiëne]⁸ betrekking op specifieke elementen voor de preventie, de bestrijding en de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers, en bevat zij specifieke voorschriften voor de microbiologische kwaliteit van levensmiddelen.
- (8) Richtlijn 92/117/EEG voorziet in het verzamelen van gegevens over zoönosegevallen bij de mens. Beschikking nr. 2119/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 tot oprichting van een netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten in de Europese Gemeenschap⁹ is vastgesteld om het verzamelen van de betrokken gegevens te verbeteren en bij te dragen tot een betere preventie en bestrijding van overdraagbare ziekten in de Gemeenschap.
- (9) Het verzamelen van gegevens inzake het vóórkomen van zoönoses en zoönoseverwekkers in diervoeders, bij dierpopulaties, in producten van dierlijke **en plantaardige** oorsprong en bij de mens is noodzakelijk om de ontwikkelingstendenzen en de bronnen van zoönoses te kunnen bepalen.

⁵ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 38. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/72/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 210 van 10.8.1999, blz. 12).

⁶ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 1977. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1226/2002 van de Commissie (PB L 179 van 9.7.2002, blz. 13).

⁷ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/261/EG van de Commissie (PB L 91 van 6.4.2002, blz. 31).

⁸ PB L ...

⁹ PB L 268 van 3.10.1998, blz. 1.

- (10) Het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid heeft, in zijn advies inzake zoönoses van 12 april 2000, gesteld dat de huidige maatregelen voor de bestrijding van door voedsel overgedragen zoönoses ontoereikend zijn en dat de epidemiologische gegevens die momenteel door de lidstaten worden verzameld, onvolledig en niet helemaal vergelijkbaar zijn. Derhalve heeft het comité aanbevolen de bewakingsvoorschriften te verbeteren en heeft het mogelijke maatregelen inzake risicobeheer voorgesteld. Het comité heeft bepaald dat uit een oogpunt van volksgezondheid bij voorrang aandacht moet worden besteed aan *Salmonella* spp., *Campylobacter* spp., verocytotoxine-producerende *Escherichia coli* (VTEC), *Listeria monocytogenes*, *Cryptosporidium* spp., *Echinococcus granulosus/multilocularis* en *Trichinella spiralis*.
- (11) De bij Richtlijn 92/117/EEG ingestelde regelingen inzake bewaking en gegevensverzameling moeten derhalve worden verbeterd. Terzelfder tijd zullen de bij Richtlijn 92/117/EEG vastgestelde specifieke bestrijdingsmaatregelen worden vervangen door de bepalingen die zijn vastgelegd in Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers]¹⁰. Richtlijn 92/117/EEG dient derhalve te worden ingetrokken.
- (12) Het nieuwe kader voor wetenschappelijke advisering en ondersteuning op het gebied van de voedselveiligheid dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. **178/2002** van het Europees Parlement en de Raad van **28 januari 2002** tot vaststelling van de algemene beginselen en ~~vereisten~~ **voorschriften** van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden¹¹ dient te worden gebruikt voor het verzamelen en analyseren van de betrokken gegevens.
- (13) Zo nodig moet worden voorzien in procedures voor geharmoniseerde gegevensverzameling, op basis waarvan ontwikkelingstendensen en bronnen van zoönoses en zoönoseverwekkers in de Gemeenschap kunnen worden geëvalueerd. De daarbij verzamelde gegevens moeten, samen met de gegevens uit andere bronnen, de basis voor risico-evaluatie van zoönoseverwekkers vormen.
- (14) Prioriteit moet worden gegeven aan de zoönoses die het grootste risico vormen voor de volksgezondheid. De bewakingssystemen moeten evenwel ook de opsporing mogelijk maken van nieuwe zoönoses en zoönoseverwekkers en nieuwe uitbraken van bestaande zoönoses.
- (15) Naast de nieuwe zoönoses en zoönoseverwekkers kunnen ook nieuwe stammen van bestaande zoönoseverwekkers opduiken. Bewaking op het gebied van het ontstaan van **de onrustbarende** resistentie tegen antimicrobiële middelen is noodzakelijk.

¹⁰ PB L ...

¹¹ **PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.**

- (16) Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel is het ter verwezenlijking van de basisdoelstelling, de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers die op communautair niveau van belang zijn, nodig en passend om voorschriften vast te stellen voor het op geharmoniseerde wijze verstrekken van gegevens en voor bewakingsmaatregelen. Overeenkomstig artikel 5, derde alinea, van het Verdrag gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om de doelstellingen te bereiken.
- (17) Afgezien van de algemene bewaking kunnen specifieke situaties worden geconstateerd op grond waarvan gecoördineerde bewakingsprogramma's vereist zijn. Daarbij dient vooral aandacht te worden besteed aan de zoönoses die zijn opgenomen in bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../... [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers].
- (18) Op basis van een grondig onderzoek van door voedsel overgedragen uitbraken van zoönoses kan worden bepaald welk pathogeen agens, welk levensmiddel en welke aspecten van de voedselbereiding en -bewerking tot de uitbraak hebben bijgedragen. Derhalve moet worden voorzien in dergelijke onderzoeken en in een nauwe samenwerking tussen de verschillende autoriteiten.
- (19) Overdraagbare spongiforme encefalopathieën vallen onder Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën¹². Daarom dienen zij van het toepassingsgebied van deze richtlijn te worden uitgesloten.
- (20) Teneinde ervoor te zorgen dat de met betrekking tot zoönoses en zoönoseverwekkers verzamelde informatie effectief kan worden gebruikt, moeten voorschriften worden vastgesteld voor de uitwisseling van alle relevante informatie. Die informatie moet in de lidstaten worden verzameld en aan de Commissie en de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** worden meegedeeld in de vorm van verslagen die ook **onverwijld** op een geschikte wijze aan het publiek beschikbaar gesteld moeten worden.
- (21) De verslagen moeten jaarlijks worden ingediend. Naar gelang van de omstandigheden kunnen echter aanvullende verslagen aangewezen zijn.
- (22) Het kan dienstig zijn nationale en communautaire referentielaboratoria aan te wijzen om advies en assistentie te verlenen met analyses en tests met betrekking tot zoönoses en zoönoseverwekkers die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen.
- (23) Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied¹³ dient te worden gewijzigd wat betreft de uitvoeringsbepalingen inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan bepaalde activiteiten met betrekking tot de bewaking en bestrijding van zoönoses en zoönoseverwekkers.

¹² **PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1494/2002 (PB L 225 van 22.8.2002, blz. 3).**

¹³ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/572/EG (PB L 203 van 28.7.2001, blz. 16).

- (24) Voorzien moet worden in de nodige procedures om sommige bepalingen van deze richtlijn aan te passen en om de nodige uitvoerings- en overgangsmaatregelen vast te stellen.
- (25) De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid moet waar nodig worden geraadpleegd, in het bijzonder over aangelegenheden die gevolgen van betekenis voor de volksgezondheid hebben.
- (26) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden¹⁴,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Deze richtlijn heeft ten doel te zorgen voor een adequate bewaking van zoönoses, ~~en~~ zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en resistentie van zoönoseverwekkers tegen antimicrobiële middelen teneinde in de Gemeenschap de nodige informatie te kunnen verzamelen om de ontwikkelingstendensen en de bronnen van zoönoses, ~~en~~ zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en resistentie van zoönoseverwekkers tegen antimicrobiële middelen te kunnen evalueren. Deze evaluatie vormt de basis voor een effectieve risicobeoordeling en voor maatregelen voor de preventie en de bestrijding van zoönoses en zoönoseverwekkers die voor de Gemeenschap van belang zijn.
2. Deze richtlijn betreft:
 - a) de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers, ~~met inachtneming van specifieke aspecten zoals antimicrobiële resistentie met betrekking tot zoönoseverwekkers, bij dierpopulaties in het stadium van~~ bij de primaire dierlijke productie en ~~zo nodig~~ in andere stadia van de voedselketen, met inbegrip van de vervaardiging van diervoeders en de verdere bereiding en vervaardiging van ~~producten van dierlijke oorsprong~~ levensmiddelen;
 - b) de bewaking van antimicrobiële resistentie;
 - c) het epidemiologisch onderzoek van door voedsel overgedragen uitbraken;
 - d) de uitwisseling van informatie over zoönoses en zoönoseverwekkers.
3. Deze richtlijn is niet van toepassing op overdraagbare spongiforme encefalopathieën.

¹⁴ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2 *Definities*

Voor de doeleinden van deze verordening zijn de definities van de artikelen 2 en 3 van Verordening (EG) nr. 178/2002 van toepassing.

Verder wordt verstaan onder:

- a) "zoönose": ziekte en/of besmetting die langs natuurlijke weg direct of indirect van dieren op de mens kan worden overgedragen;
- b) "zoönoseverwekker": virus, bacterie, schimmel, parasiet of andere biologische entiteit waardoor een zoönose kan worden veroorzaakt;
- c) "antimicrobiële resistentie": het vermogen van micro-organismen ~~van bepaalde soorten~~ om te overleven of zelfs in aantal toe te nemen in aanwezigheid van een bepaalde concentratie van een antimicrobiële stof, die doorgaans voldoende is om de groei van micro-organismen van dezelfde soort te remmen of deze te doden;
- d) "overdraagbare ziekte": bij de mens voorkomende, door zoönoseverwekkers veroorzaakte ziekte die onder de toepassing van Beschikking nr. 2119/98/EG valt;
- e) "door voedsel overgedragen uitbraak": de waarneming, onder bepaalde omstandigheden, van het voorkomen van twee of meer gevallen van dezelfde ziekte en/of besmetting bij de mens, of van de situatie waarbij meer ziektegevallen worden geconstateerd dan normaal zou mogen worden verwacht, waarbij er een (mogelijk) oorzakelijk verband bestaat met eenzelfde voedselbron;
- f) "bewaking": een systeem voor het verzamelen, analyseren en bekendmaken van gegevens inzake het vóórkomen van zoönoses, zoönoseverwekkers en daarmee samenhangende antimicrobiële resistentie.

Artikel 3 *Algemene verplichtingen*

- 1. De lidstaten zien erop toe dat gegevens inzake het vóórkomen van zoönoses en zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken alsmede van ~~daarmee samenhangende~~ antimicrobiële resistentie, ~~worden~~ verzameld, geanalyseerd en onverwijld openbaar bekendgemaakt worden, overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn en alle daaruit voortvloeiende bepalingen.
- 2. Elke lidstaat wijst zijn bevoegde autoriteit in het kader van deze richtlijn (hierna "de bevoegde autoriteit" genoemd) aan en stelt de Commissie daarvan in kennis.
- 3. De lidstaten ziet toe op de totstandkoming van een doelmatige en permanente samenwerking op basis van een vrije uitwisseling van algemene informatie en, indien nodig, uitwisseling van specifieke gegevens tussen de bevoegde autoriteit en:

a) de in het kader van de communautaire regelgeving inzake diervoeder aangewezen bevoegde autoriteiten,

- b) de in het kader van de communautaire regelgeving inzake diergezondheid aangewezen bevoegde autoriteitenen,
- c) de in het kader van de communautaire regelgeving inzake levensmiddelenhygiëne aangewezen bevoegde autoriteitenen,
- d) de in artikel 1 van Beschikking nr. 2119/98/EG bedoelde structuren en/of instanties,

e) de overige betrokken autoriteiten en organisaties.

4. De lidstaten zien erop toe dat de betrokken ambtenaren van de in het kader van deze richtlijn aangewezen bevoegde autoriteit voldoende gekwalificeerd zijn om die taken uit te voeren en, indien nodig, worden opgeleid op het gebied van de microbiologie en de epidemiologie **en permanent worden bijgeschoold in het licht van de wetenschappelijke vooruitgang op deze gebieden.**

Hoofdstuk II

Bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers

Artikel 4

Algemene voorschriften inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers

1. De lidstaten verzamelen relevante **en vergelijkbare** gegevens om de gevaren te identificeren en te beschrijven, de blootstelling aan die gevaren te evalueren en de risico's te karakteriseren die verbonden zijn aan zoönoses en zoönoseverwekkers. De bewaking vindt plaats bij dierpopulaties, vooral in het stadium van de primaire productie, maar zo nodig ook in andere stadia van de voedselketen, met inbegrip van de vervaardiging van diervoeders en de verdere bereiding en vervaardiging van **producten van dierlijke oorsprong levensmiddelen.**
2. De bewaking betreft alle zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn opgenomen in bijlage I, deel ~~1~~A.

Wanneer de epidemiologische situatie in een lidstaat dat nodig maakt, heeft de bewaking ook betrekking op de zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in bijlage I, deel ~~1~~B.
3. De bewaking wordt gebaseerd op de in de lidstaten bestaande systemen. Indien **dat** nodig **is om de gegevens makkelijker samen te stellen en te vergelijken** kunnen volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure en met inachtneming van andere communautaire voorschriften op het gebied van diergezondheid, levensmiddelenhygiëne en overdraagbare ziekten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld met betrekking tot de bewaking van de in bijlage I vermelde zoönoses en zoönoseverwekkers. Deze uitvoeringsbepalingen betreffen met name:
 - a) de dierpopulaties of subpopulaties of de stadia van de voedselketen waarop de bewaking betrekking moet hebben;
 - b) de aard en het type van de te verzamelen gegevens;

- c) de gevalsdefinities;
- d) de te gebruiken bemonsteringsmethoden;
- e) de door de laboratoria te gebruiken testmethoden;
- f) de rapportagefrequentie, inclusief richtsnoeren voor rapportage tussen de lokale, de regionale en de centrale autoriteiten.

Artikel 5

Bewaking van antimicrobiële resistentie

1. De lidstaten zien erop toe dat de bewaking **vergelijkbare** gegevens oplevert over het vóórkomen van antimicrobiële resistentie bij zoönoseverwekkers **en, voorzover zij een bedreiging van de volksgezondheid zijn, bij andere ziekteverwekkers,** overeenkomstig het bepaalde in bijlage II.

De bewaking wordt gecoördineerd met de surveillance van antimicrobiële resistentie overeenkomstig Beschikking nr. 2119/98/EG.

2. De bepalingen ter uitvoering van lid 1 worden vastgesteld volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 6

Gecoördineerde bewakingsprogramma's

1. Volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure kunnen gecoördineerde bewakingsprogramma's worden vastgesteld voor een of meer zoönoses en/of zoönoseverwekkers, ~~indien—noodig~~ na raadpleging van de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid**. De gecoördineerde bewakingsprogramma's kunnen vooral worden vastgesteld wanneer een specifieke behoefte aan een risico-evaluatie is geconstateerd of wanneer beginwaarden moeten worden vastgesteld met betrekking tot zoönoses en/of zoönoseverwekkers op het niveau van de lidstaten en/of van de Gemeenschap.
2. Bij de vaststelling van een gecoördineerd bewakingsprogramma wordt speciaal verwezen naar de zoönoses en zoönoseverwekkers bij dierpopulaties als bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../... [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers].
3. De minimumvoorschriften met betrekking tot het vaststellen van de gecoördineerde bewakingsprogramma's zijn vermeld in bijlage III.
4. De resultaten van de gecoördineerde bewakingsprogramma's worden aan de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** medegedeeld.

Hoofdstuk III

Door voedsel overgedragen uitbraken

Artikel 7

Epidemiologisch onderzoek van door voedsel overgedragen uitbraken

1. De lidstaten zien erop toe dat, wanneer de exploitant van een levensmiddelenbedrijf verneemt **of redenen heeft om aan te nemen** dat een door hem geproduceerd of verwerkt levensmiddel een door voedsel overgedragen uitbraak heeft veroorzaakt of kan veroorzaken, hij de bevoegde autoriteit daarvan onverwijld in kennis stelt. Het betrokken levensmiddel, of een ~~monster~~ **relevant aantal monsters** daarvan, wordt zo bewaard dat het onderzoek ervan in een laboratorium of een nader epidemiologisch onderzoek van de vermoede uitbraak niet in het gedrang wordt gebracht.
2. Wanneer de bevoegde autoriteit krachtens lid 1 informatie ontvangt of anderszins in kennis wordt gesteld van een door voedsel overgedragen uitbraak, stelt zij, in samenwerking met de in artikel 1 van Beschikking nr. 2119/98/EG bedoelde autoriteiten, een onderzoek in naar de uitbraak.

Het epidemiologisch onderzoek heeft ten doel gegevens op te leveren over het epidemiologische profiel, de mogelijk betrokken levensmiddelen en de mogelijke oorzaken van de door voedsel overgedragen uitbraak. Het epidemiologisch onderzoek omvat, voorzover mogelijk, ook adequaat epidemiologische en microbiologische studies.

De bevoegde autoriteit doet de Commissie en de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** een beknopt verslag toekomen over de resultaten van de verrichte epidemiologische onderzoeken, met vermelding van de in bijlage IV, deel E, bij deze richtlijn bedoelde informatie.

De uitvoeringsbepalingen betreffende het epidemiologisch onderzoek van door voedsel overgedragen uitbraken kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing onverminderd specifiekere communautaire voorschriften inzake de productveiligheid, de systemen voor vroegtijdige waarschuwing en maatregelen ter voorkoming en beheersing van overdraagbare ziekten, en de levensmiddelenhygiëne.

Hoofdstuk IV

Uitwisseling van informatie

Artikel 8

Onderzoeken naar zoönoseverwekkers bij exploitanten van een levensmiddelenbedrijf

De lidstaten zien erop toe dat exploitanten van ~~een—levensmiddelenbedrijf~~ **levensmiddelenbedrijven die onderzoek doen naar de aanwezigheid van de in bijlage I vermelde zoönoses en zoönoseverwekkers**, de resultaten van dat onderzoek ~~naar de aanwezigheid van de in bijlage I, deel 1 A, vermelde zoönoses en zoönoseverwekkers~~ gedurende een door de bevoegde autoriteit te bepalen periode bewaren en aan die autoriteit mededelen indien deze daarom verzoekt.

Artikel 9

Evaluatie van tendensen en bronnen van zoönoses, zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en antimicrobiële resistentie

1. De lidstaten evalueren de tendensen en bronnen van zoönoses, zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en ~~de daarop betrekking hebben~~ antimicrobiële resistentie op hun grondgebied.

Elke lidstaat stelt de Commissie jaarlijks tegen eind mei in het bezit van een verslag inzake de tendensen en bronnen van zoönoses, zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en ~~de daarmee samenhangende~~ antimicrobiële resistentie, dat alle gegevens omvat die in het voorafgaande jaar uit hoofde van de artikelen 4 tot en met 7 zijn verzameld. De verslagen, ~~of en~~ **en** samenvattingen daarvan, worden **onverwijld** openbaar gemaakt.

De verslagen bevatten ook de informatie als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. .../... [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers].

De minimumeisen waaraan de verslagen moeten voldoen, zijn vermeld in bijlage IV. Nadere voorschriften inzake de beoordeling van deze verslagen, inclusief de vormvoorschriften en de in de verslagen op te nemen minimumgegevens, kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure.

Wanneer het op grond van de omstandigheden vereist is, kan de Commissie om specifieke aanvullende informatie verzoeken en dienen de lidstaten naar aanleiding van een dergelijk verzoek of op eigen initiatief verslagen in.

2. De Commissie stuurt de in lid 1 bedoelde verslagen door naar de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid.

~~Binnen zes maanden na ontvangst van die verslagen De Europese Voedselautoriteit onderzoekt elk jaar de in lid 1 bedoelde verslagen en publiceert de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid binnen negen maanden na de ontvangst ervan~~ een samenvattend verslag over de tendensen en bronnen van zoönoses, zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en ~~de daarmee samenhangende~~ antimicrobiële resistentie in de Gemeenschap.

Bij de opstelling van het samenvattend verslag kan de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** ook andere gegevens in aanmerking nemen die betrekking hebben op zoönoses, zoönoseverwekkers, door voedsel overgedragen uitbraken en ~~de daarmee samenhangende~~ antimicrobiële resistentie, bijvoorbeeld de gegevens die worden megedeeld in het kader van de communautaire regelgeving inzake diergezondheid, levensmiddelencontrole, levensmiddelenhygiëne en overdraagbare ziekten, met name:

- artikel 8 van Richtlijn 64/432/EEG;
- artikel 14, lid 2, van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad¹⁵;
- artikel 24 van Beschikking 90/424/EEG;
- artikel 4 van Beschikking nr. 2119/98/EG.

Hoofdstuk V Laboratoria

Artikel 10 Communautaire en nationale referentielaboratoria

1. Volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure kunnen een of meer communautaire referentielaboratoria worden aangewezen voor de analyse van en het testen op zoönoses, zoönoseverwekkers en ~~de daarmee samenhangende~~ antimicrobiële resistentie.
2. De verantwoordelijkheden en taken van de communautaire referentielaboratoria, in het bijzonder wat betreft de coördinatie van hun werkzaamheden met die van de nationale referentielaboratoria, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12, lid 2.
3. De lidstaten wijzen een nationaal referentielaboratorium aan voor elk gebied waarvoor een communautair referentielaboratorium is aangewezen en stellen de Commissie daarvan in kennis.

¹⁵ PB L 186 van 30.6.1989, blz. 23 (zal worden vervangen door een verordening betreffende officiële controles op de veiligheid van levensmiddelen en diervoeder, actie 4 in het witboek over voedselveiligheid (COM (1999) 719 definitief)).

4. Volgens de procedure van artikel 12, lid 2, kunnen bepaalde verantwoordelijkheden en taken van de nationale referentielaboratoria worden vastgesteld, in het bijzonder wat betreft de coördinatie van hun werkzaamheden met die van de relevante laboratoria in de lidstaten.

Hoofdstuk VI

Tenuitvoerlegging

Artikel 11

Wijziging van de bijlagen, overgangsmaatregelen en uitvoeringsmaatregelen

Volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure kunnen de bijlagen worden gewijzigd en de nodige overgangsmaatregelen en uitvoeringsmaatregelen worden vastgesteld.

De Commissie raadpleegt de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid over alle aangelegenheden die gevolgen van betekenis voor de volksgezondheid kunnen hebben.

Bij wijziging van bijlage I worden in het bijzonder de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) het vóórkomen van de betrokken zoönose of zoönoseverwekker bij dieren en bij mensen, in diervoeders en in levensmiddelen;**
- b) de ernst ervan voor de mens;**
- c) de economische gevolgen op het gebied van gezondheidszorg en voor diervoeder- en levensmiddelenbedrijven,**
- d) de epidemiologische tendensen bij dieren, bij mensen en in diervoeders en levensmiddelen.**

Artikel 12

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het **bij artikel 58 van Verordening (EG) nr. 178/2002 ingestelde Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid** ~~Comité voor voedselveiligheid en diergezondheid dat is opgericht bij Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [tot vaststelling van de algemene beginselen en vereisten van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Voedselautoriteit en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden]~~ **of, indien van toepassing, door het bij artikel 7 van Beschikking nr. 2119/98/EG ingestelde comité.**
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Artikel 13
Omzetting in nationaal recht

- 1 De lidstaten dienen vóór 1 november 2002 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De lidstaten passen deze bepalingen toe met ingang van 1 januari 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Hoofdstuk VII
Slotbepalingen en overgangsbepalingen

Artikel 14
Intrekking en overgangsbepalingen

Richtlijn 92/117/EEG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2003.

De maatregelen die de lidstaten hebben vastgesteld op grond van artikel 8, lid 1, en ten uitvoer gelegd overeenkomstig artikel 10, lid 1, van die richtlijn en de overeenkomstig artikel 8, lid 3, van die richtlijn goedgekeurde programma's blijven echter van kracht totdat de overeenkomstige bestrijdingsprogramma's zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) .../... [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers].

Artikel 15
Wijziging van Beschikking 90/424/EEG

Beschikking 90/424/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 29 wordt als volgt gelezen:

"Artikel 29

1. De lidstaten kunnen in het kader van het bepaalde in artikel 24, leden 2 tot en met 11, verzoeken om een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de bewaking en bestrijding van de in de bijlage, groep 2, genoemde zoönoses.

2. Voor de bestrijding van zoönoses wordt de financiële bijdrage van de Gemeenschap toegekend in het kader van een nationaal programma als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers] [*].

De hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de in bijlage II, punt C, van Verordening (EG) nr. .../... [inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers] vermelde maatregelen wordt vastgesteld op maximaal 50% van de kosten die in de lidstaat zijn gemaakt om de eigenaars schadeloos te stellen voor het slachten en vernietigen van vermeerderingskoppels van *Gallus gallus* wegens de betrokken infectie.";

* PB L".

2. het volgende artikel wordt ingevoegd:

"Artikel 29 bis

Uiterlijk tot de datum waarop de overeenkomstige bestrijdingsprogramma's zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. .../... [van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers] kunnen de lidstaten de Gemeenschap verzoeken om de in artikel 29, lid 2, bedoelde financiële bijdrage voor een nationaal programma dat op grond van Richtlijn 92/117/EEG is goedgekeurd.";

3. in de bijlage worden onder groep 2 de volgende streepjes toegevoegd:"

- Campylobacteriose
- Cryptosporidiose
- Listeriose
- Salmonellose (zoönotische salmonella)
- Trichinellose
- Verocytotoxine-producerende *Escherichia coli*".

Artikel 16
Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

BIJLAGE I

Zoönoses en zoönoseverwekkers die moeten worden bewaakt op grond van artikel 4

A. Zoönoses en zoönoseverwekkers waarop de bewaking betrekking moet hebben

Brucellose en de verwekkers daarvan

Campylobacteriose en de verwekkers daarvan

Cryptosporidiose en de verwekkers daarvan

Echinokokkose en de verwekkers daarvan

Listeriose en de verwekkers daarvan

Salmonellose en de verwekkers daarvan

Trichinellose en de verwekkers daarvan

Tuberculose veroorzaakt door *Mycobacterium bovis*

Verocytotoxine-producerende *Escherichia coli*

B. Lijst van zoönoses en zoönoseverwekkers die moeten worden bewaakt naar gelang van de epidemiologische situatie

1. Virale zoönoses

Calicivirus

Hepatitis A-virus

Influenzavirus

Rabiës

Door ~~teken~~ **artropoden** overgedragen virussen

2. Bacteriële zoönoses

Borreliose en de verwekkers daarvan

Botulisme en de verwekkers daarvan

Leptospirose en de verwekkers daarvan

Psittacose en de verwekkers daarvan

Andere vormen van tuberculose dan bedoeld onder A

Vibriose en de verwekkers daarvan

Yersiniose en de verwekkers daarvan

3. Parasitaire zoönoses
Anisakiase en de verwekkers daarvan
Cysticercose en de verwekkers daarvan
Toxoplasmose en de verwekkers daarvan
4. Andere zoönoses en zoönoseverwekkers

Deel 2. Criteria voor toevoeging of schrapping van zoönoses in de lijst in deel 1

~~In de in deel 1 vastgestelde lijst kunnen, indien nodig, zoönoses of zoönoseverwekkers worden toegevoegd of geschrapt met inachtneming van:~~

- ~~– hun vóórkomen bij dieren en bij mensen, in voeder en in levensmiddelen,~~
- ~~– de ernst ervan voor de mens,~~
- ~~– de economische gevolgen op het gebied van gezondheidszorg en voor levensmiddelenbedrijven,~~
- ~~– de epidemiologische tendensen bij dieren, bij mensen en in diervoeders en levensmiddelen.~~

BIJLAGE II

Voorschriften inzake de bewaking van antimicrobiële resistentie op grond van artikel 5

A. Algemene voorschriften

De bewaking van antimicrobiële resistentie moet relevante informatie opleveren over het ontstaan van en de tendensen in antimicrobiële resistentie bij zoönoseverwekkers **en andere relevante ziekteverwekkers.**

~~De bewaking moet complementair zijn aan de bewaking van menselijke isolaten overeenkomstig Beschikking 2119/98/EG van de Raad.~~

De lidstaten zien erop toe dat het in artikel 5 bedoelde bewakingssysteem inzake antimicrobiële resistentie ten minste de onderstaande gegevens bevat:

1. diersoorten waarop de bewaking betrekking heeft,
2. bacteriesoorten en/of -stammen waarop de bewaking betrekking heeft,
3. bemonsteringsstrategie in het kader van de bewaking,
4. antimicrobiële stoffen waarop de bewaking betrekking heeft,
5. laboratoriummethoden voor de opsporing van resistentie,
6. laboratoriummethoden voor de identificatie van isolaten,
7. methoden voor het verzamelen van de gegevens,

8. het productiesysteem waarin de gegevens werden verzameld.

B. Specifieke voorschriften

De lidstaten zien erop toe dat de in deel A omschreven bewaking ten minste relevante informatie oplevert met betrekking tot:

- antibiogrammen voor een representatief aantal isolaten van *Salmonella* spp., *Campylobacter jejuni* en *Campylobacter coli* van runderen, varkens en pluimvee.

BIJLAGE III

Gecoördineerde bewakingsprogramma's als bedoeld in artikel 6

Bij de vaststelling van een gecoördineerd bewakingsprogramma worden ten minste de volgende kenmerken van het programma vastgelegd:

- het doel van het programma,
- de looptijd van het programma,
- het geografische gebied of de regio,
- de betrokken zoönoses en/of zoönoseverwekkers,
- de vereiste types monsters en andere gegevenseenheden,
- minimumbemonsteringsschema's,
- de aard van de in het laboratorium gebruikte testmethoden,
- de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten,
- de in te zetten middelen,
- de kostenramingen en de wijze waarop de kosten zullen worden gedekt,
- de methode en het tijdschema voor de rapportage van de resultaten aan de Commissie en de andere lidstaten.

BIJLAGE IV

Minimumvoorschriften inzake de op grond van artikel 9, lid 1, in te dienen verslagen

Het in artikel 9, lid 1, bedoelde verslag bevat ten minste de volgende informatie:

- A. Voor elke zoönose en zoönoseverwekker moeten de eerste keer de volgende gegevens worden vermeld (later hoeven alleen wijzigingen te worden meegedeeld):**
- a) bewakingssystemen (bemonsteringsstrategie, bemonsteringsfrequentie, aard van het monster, gevalsdefinitie, gebruikte diagnostische methoden);
 - b) vaccinatiebeleid en andere preventieve maatregelen;
 - c) bestrijdingsprogramma's;
 - d) maatregelen bij een positief resultaat of in individuele gevallen;
 - e) geldende meldingsregelingen;
 - f) voorgeschiedenis van de ziekte en/of besmetting in de betrokken lidstaat.
- B. Elk jaar moeten in het verslag worden medegedeeld:**
- a) de voor de zoönose vatbare dierpopulatie (samen met de datum waarop de cijfers betrekking hebben):
 - aantal beslagen of koppels,
 - totaal aantal dieren;
 - b) bij de rapportage betrokken laboratoria en instituten.
- C. Elk jaar moeten voor elke betrokken zoönoseverwekker en gegevenscategorie de onderstaande bijzonderheden en de gevolgen daarvan worden vermeld:**
- a) wijzigingen in de reeds beschreven systemen;
 - b) wijzigingen in vroeger beschreven methoden;
 - c) resultaten van het onderzoek en van de verdere typering of een andere methode van karakterisering in de laboratoria (apart voor elke vermelde categorie);
 - d) nationale evaluatie van de recente situatie, de tendens en de besmettingsbronnen;
 - e) relevantie als zoönose;
 - f) relevantie van bij dieren en in levensmiddelen gedane bevindingen voor ziektegevallen bij de mens, bron van besmetting van de mens;

- g) erkende bestrijdingsstrategieën die kunnen worden gebruikt om overdracht van de zoönoseverwekker op mensen te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken;
- h) behoefte aan specifieke maatregelen in de lidstaat of op communautair niveau, op basis van de recente situatie.

D. Rapportage inzake de resultaten van het onderzoek

Bij de resultaten moet steeds melding worden gemaakt van het aantal onderzochte epidemiologische eenheden (beslagen, koppels, monsters, partijen) en van het aantal positieve monsters volgens de gevalsdefinitie. Indien nodig moeten de resultaten zo worden gepresenteerd dat daaruit de geografische spreiding van de zoönose of de zoönoseverwekker blijkt.

E. Gegevens inzake een door voedsel overgedragen uitbraak:

- a) het totale aantal uitbraken in de loop van een jaar;
- b) het aantal personen dat als gevolg van de uitbraken ziek is geworden of is gestorven;
- c) het oorzakelijke agens van de uitbraken, inclusief, voorzover mogelijk, het serotype of een andere beschrijving van het agens. Wanneer het oorzakelijke agens niet kan worden geïdentificeerd, moet de reden daarvoor worden vermeld;
- d) bij de uitbraak betrokken levensmiddelen en andere mogelijke vectoren.
- e) beschrijving van de aard van de plaats waar het betrokken levensmiddel is geproduceerd/aangekocht/verkregen/geconsumeerd;
- f) secundaire factoren, bijvoorbeeld ontoereikende hygiëne bij de levensmiddelenbereiding.

Gewijzigd voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de bestrijding van salmonella en bepaalde andere door voedsel overgedragen
zoönoseverwekkers**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité²,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's³,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁴,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bescherming van de volksgezondheid tegen ziekten en besmettingen die direct of indirect van dieren op de mens kunnen worden overgedragen (zoönoses) is van het allergrootste belang.
- (2) Via voedsel overgedragen zoönoses kunnen de oorzaak zijn van menselijk leed, maar ook van economisch verlies bij de voedselproductie en voor de levensmiddelenindustrie.
- (3) Ook zoönoses die op een andere wijze dan via voedsel, vooral door wilde dieren en gezelschapsdieren, worden overgedragen, geven aanleiding tot bezorgdheid.
- (4) Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönoseverwekkers bij dieren en in producten van dierlijke oorsprong teneinde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen⁵ is vastgesteld met het oog op de invoering van systemen voor de bewaking van bepaalde zoönoses en van controles op salmonella bij pluimveekoppels.

¹ PB C ...

² PB C ...

³ PB C ...

⁴ PB C ...

⁵ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 38. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/72/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 210 van 10.8.1999, blz. 12).

- (5) Krachtens Richtlijn 92/117/EEG moeten de lidstaten de nationale maatregelen die zij ten uitvoer leggen om het bij deze richtlijn vastgestelde doel te bereiken, indienen bij de Commissie. De lidstaten moesten ook plannen opstellen voor de controle op salmonella's bij pluimvee. Krachtens Richtlijn 97/22/EG van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/117/EEG⁶ is deze verplichting evenwel geschorst in afwachting van de in artikel 15 bis van Richtlijn 92/117/EEG bedoelde herziening.
- (6) Verschillende lidstaten hebben reeds een plan voor de controle op salmonella ingediend en die plannen zijn door de Commissie goedgekeurd. Voorts dienden alle lidstaten met ingang van 1 januari 1998 de minimummaatregelen ten uitvoer te leggen die voor salmonella zijn vastgesteld in bijlage III, deel I, bij Richtlijn 92/117/EEG, en dienden zij regels op te stellen voor maatregelen om te voorkomen dat salmonella op een bedrijf wordt binnengebracht.
- (7) Deze minimummaatregelen betreffen vooral de bewaking en de controle van salmonella bij fokkoppels van de soort *Gallus gallus*. Wanneer besmetting met de serotypes *Salmonella* Enteritidis of *Salmonella* Typhimurium bij de betrokken monsters werd geconstateerd en bevestigd, moesten op grond van Richtlijn 92/117/EEG specifieke maatregelen worden genomen om de besmetting te bestrijden.
- (8) Voorschriften voor de bewaking en de bestrijding van bepaalde zoönoses bij dieren zijn reeds vastgelegd in andere communautaire regelgeving, met name Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁷, ten aanzien van rundertuberculose en runderbrucellose, en Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten⁸, ten aanzien van schapen- en geitenbrucellose.
- (9) Voorts heeft Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [inzake levensmiddelenhygiëne]⁹ betrekking op specifieke elementen voor de preventie, de bestrijding en de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers, en bevat zij specifieke voorschriften voor de microbiologische kwaliteit van levensmiddelen.
- (10) Richtlijn 92/117/EEG voorziet in het verzamelen van gegevens over het vóórkomen van zoönoses en zoönoseverwekkers in diervoeders, bij dieren, in levensmiddelen en bij de mens. Hoewel de regeling inzake het verzamelen van de gegevens niet geharmoniseerd is en derhalve geen vergelijkingen tussen de lidstaten mogelijk maakt, vormt zij toch een basis voor de evaluatie van de huidige situatie met betrekking tot zoönoses en zoönoseverwekkers in de Gemeenschap.

⁶ PB L 113 van 30.4.1997, blz. 9.

⁷ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 1977. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1226/2002 van de Commissie (PB L 179 van 9.7.2002, blz. 13).

⁸ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/261/EG van de Commissie (PB L 91 van 6.4.2002, blz. 31).

⁹ PB L ...

- (11) Uit de in het kader van de regeling verzamelde gegevens blijkt dat de meeste gevallen van zoönoses bij de mens worden veroorzaakt door *Salmonella* spp. en *Campylobacter* spp. Het aantal gevallen van salmonellose bij de mens lijkt af te nemen, vooral die welke worden veroorzaakt door *Salmonella* Enteritidis en *Salmonella* Typhimurium, waaruit mag worden geconcludeerd dat de in de Gemeenschap genomen bestrijdingsmaatregelen hiertegen succes hebben gehad. Toch wordt aangenomen dat vele gevallen niet worden gemeld en dat de verzamelde gegevens bijgevolg geen volledig beeld van de situatie geven.
- (12) Het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid heeft, in zijn advies inzake zoönoses van 12 april 2000, gesteld dat de huidige maatregelen voor de bestrijding van door voedsel overgedragen zoönoses ontoereikend zijn en dat de epidemiologische gegevens die momenteel door de lidstaten worden verzameld, onvolledig en niet helemaal vergelijkbaar zijn. Derhalve heeft het comité aanbevolen de bewakingsvoorschriften te verbeteren en heeft het mogelijke maatregelen inzake risicobeheer voorgesteld.
- (13) Daarom moeten de bestaande regelingen voor de bestrijding van bepaalde zoönoseverwekkers worden verbeterd, te beginnen met salmonella. Terzelfder tijd zullen de bij Richtlijn 92/117/EEG vastgestelde systemen voor bewaking en gegevensverzameling worden vervangen door de bepalingen die zijn vastgelegd in Richtlijn .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad]¹⁰.
- (14) Als beginsel moet worden vastgesteld dat de bestrijdingsmaatregelen betrekking moeten hebben op de hele voedselketen, van bij de boer tot op het bord.
- (15) In het algemeen moeten de in de communautaire regelgeving inzake diervoeders, diergezondheid en levensmiddelenhygiëne vastgestelde voorschriften van toepassing zijn op die bestrijdingsmaatregelen.
- (16) Voor bepaalde door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers moeten evenwel specifieke bestrijdingsvoorschriften worden vastgesteld.
- (17) Die specifieke bestrijdingsvoorschriften moeten worden gebaseerd op de communautaire doelstellingen inzake het terugdringen van de prevalentie van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers.
- (18) De communautaire doelstellingen moeten voor door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers bij dieren worden vastgesteld met inachtneming van de incidentie en de epidemiologische tendensen bij dieren en bij mensen, de ernst voor mensen, de potentiële economische gevolgen op het gebied van de gezondheidszorg en voor de levensmiddelenbedrijven, en het bestaan van adequate maatregelen om de prevalentie terug te dringen. Indien nodig kunnen ook communautaire doelstellingen worden vastgesteld voor andere delen van de voedselketen.

¹⁰

PB L ...

- (19) Om de communautaire doelstellingen tijdig te kunnen verwezenlijken, moeten de lidstaten specifieke nationale bestrijdingsprogramma's opzetten die door de Gemeenschap moeten worden goedgekeurd.
- (20) De voornaamste verantwoordelijkheid voor de veiligheid van levensmiddelen dient bij de exploitanten van de bedrijven te berusten. De lidstaten moeten derhalve het opzetten van bestrijdingsprogramma's op bedrijfsniveau stimuleren.
- (21) Het kan gebeuren dat lidstaten of bedrijven in het kader van hun bestrijdingsprogramma's specifieke bestrijdingsmethoden wensen te gebruiken. Bepaalde methoden evenwel zijn misschien niet acceptabel, in het bijzonder omdat zij het bereiken van de communautaire doelstelling in het algemeen in de weg staan, omdat zij specifiek interfereren met noodzakelijke testmethoden, of omdat zij aanleiding geven tot potentiële risico's voor de volksgezondheid. Daarom moet worden voorzien in adequate procedures waardoor de Commissie kan besluiten dat bepaalde bestrijdingsmethoden niet in het kader van bestrijdingsprogramma's mogen worden gebruikt.
- (22) Bestaande of nieuwe bestrijdingsmethoden vallen niet altijd onder een specifieke communautaire regelgeving inzake goedkeuring van producten, maar kunnen misschien wel bijdragen tot het bereiken van de doelstellingen inzake het terugdringen van de prevalentie van bepaalde door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers. Daarom moet de Commissie over de bevoegdheid beschikken om het gebruik van die methoden op communautair niveau eventueel toe te staan.
- (23) Het is van cruciaal belang dat bij het herbevolken uitsluitend dieren worden gebruikt die komen uit koppels of beslagen die overeenkomstig deze verordening zijn gecontroleerd. De in het kader van een specifiek bestrijdingsprogramma verkregen testresultaten moeten worden meegedeeld aan de koper van de dieren. Daartoe moeten specifieke voorschriften worden opgenomen in de desbetreffende communautaire regelgeving inzake het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen, met name betreffende partijen levende dieren en broedeieren. Richtlijn 64/432/EEG, Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen¹¹ en Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren¹² moeten dienovereenkomstig worden aangepast.

¹¹ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1452/2001 (PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11).

¹² PB L 303 van 31.10.1990, blz. 6. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/867/EG van de Commissie (PB L 323 van 7.12.2001, blz. 29).

- (24) Wat de bestrijding van salmonella betreft, duidt de beschikbare informatie erop dat pluimveeproducten een belangrijke bron van salmonellose bij de mens zijn. De bestrijdingsmaatregelen moeten daarom worden toegepast op de productie van deze producten en op die manier de krachtens Richtlijn 92/117/EEG van de Raad getroffen maatregelen uitbreiden. Wat de productie van consumptie-eieren betreft, is het van belang dat er specifieke maatregelen worden vastgesteld betreffende het in de handel brengen van producten afkomstig van koppels waarvan niet aan de hand van tests is vastgesteld dat zij vrij van de betrokken salmonella's zijn. Wat pluimveevlees betreft, is het streven dat er een redelijke garantie is dat het in de handel gebrachte pluimveevlees vrij is van de betrokken salmonella's. Voor exploitanten van een levensmiddelenbedrijf moet er een overgangsperiode komen zodat zij zich aan de beoogde maatregelen kunnen aanpassen; deze maatregelen kunnen later naar aanleiding van wetenschappelijke risico-evaluaties verder worden aangepast. **Te zijner tijd moeten gelijkwaardige garanties van derde landen worden verlangd. Gelijkwaardige programma's voor de bestrijding van zoönoses moeten ook ten uitvoer worden gelegd in derde landen die naar de Gemeenschap exporteren, op hetzelfde moment waarop maatregelen in de Gemeenschap worden toegepast.**
- (25) Er dienen nationale en communautaire referentielaboratoria te worden aangewezen om advies en assistentie te verlenen inzake aangelegenheden die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen.
- (26) Om de uniforme toepassing van deze verordening te garanderen, moet worden voorzien in de organisatie van communautaire audits en controles overeenkomstig **de communautaire wetgeving ter zake. Beschikking 98/139/EG van de Commissie van 4 februari 1998 houdende enige bepalingen inzake de door deskundigen van de Commissie in de lidstaten op veterinair gebied verrichte controles ter plaatse en Beschikking 98/140/EG van de Commissie van 4 februari 1998 houdende enige bepalingen inzake de door deskundigen van de Commissie in derde landen op veterinair gebied verrichte controles ter plaatse.**
- (27) Voorzien moet worden in de nodige procedures om sommige bepalingen van deze verordening aan te passen aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang en om de nodige uitvoerings- en overgangsmaatregelen vast te stellen.
- (28) Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel is het ter verwezenlijking van de basisdoelstelling, het waarborgen van de volksgezondheid, nodig en passend om voorschriften vast te stellen voor de bestrijding van salmonella en andere door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers die op communautair niveau van belang zijn. Overeenkomstig artikel 5, derde alinea, van het Verdrag gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om de doelstellingen te bereiken.
- (29) De maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze verordening moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden¹³,

¹³ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Deze verordening heeft ten doel erop toe te zien dat adequate en doeltreffende maatregelen worden getroffen voor de bestrijding van bepaalde door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers teneinde de prevalentie ervan en het risico voor de volksgezondheid te verminderen.
2. Deze verordening betreft:
 - a) de vastlegging van doelstellingen voor de vermindering van de prevalentie van bepaalde zoönoses bij dierpopulaties, vooral in het stadium van de primaire dierlijke productie, maar zo nodig ook in andere stadia van de voedselketen, **met uitzondering evenwel van de primaire productie voor particulier huishoudelijk gebruik**;
 - b) de goedkeuring van door de lidstaten en door exploitanten van een levensmiddelenbedrijf vastgestelde specifieke bestrijdingsprogramma's;
 - c) de vaststelling van specifieke voorschriften inzake bepaalde bestrijdingsmethoden die worden toegepast om de prevalentie van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers te verminderen;
 - d) de vaststelling van voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer van bepaalde dieren en producten daarvan uit derde landen.

Artikel 2

Definities

Voor de doeleinden van deze verordening zijn de definities van de artikelen 2 en 3 van Verordening (EG) nr. 178/2002 en van artikel 2, onder a) en b), van Richtlijn .../... [*inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad*] van toepassing.

Verder wordt verstaan onder:

- a) "prevalentie": het aantal gevallen waarin een epidemiologische eenheid positief is bevonden voor een bepaalde zoönose of zoönoseverwekker in een bepaalde populatie over een duidelijk afgebakende periode;
- b) "beslag": een dier of een groep dieren als omschreven in artikel 2, lid 2, onder a), van Richtlijn 64/432/EEG;
- c) "koppel": een dier of een groep dieren als omschreven in artikel 2, tweede alinea, punt 7, van Richtlijn 90/539/EEG.

Artikel 3
Bevoegde autoriteiten

1. Elke lidstaat wijst zijn bevoegde autoriteit **of autoriteiten** in het kader van deze verordening aan ~~en stelt de Commissie daarvan in kennis~~. **Elke lidstaat wijst een van deze autoriteiten aan als contactpunt voor de contacten met de Commissie.**
2. De bevoegde autoriteit is verantwoordelijk voor:
 - a) het opstellen van de in artikel 5, lid 1, bedoelde programma's en het voorbereiden van eventuele wijzigingen daarvan die nodig kunnen blijken in het licht van de beschikbare gegevens en resultaten;
 - b) het verzamelen van de gegevens die nodig zijn voor de evaluatie van de aangewende middelen en van de resultaten die zijn verkregen bij de uitvoering van de nationale bestrijdingsprogramma's als bedoeld in artikel 5 en het jaarlijks toezenden van deze gegevens en resultaten, inclusief de resultaten van eventuele onderzoeken, aan de Commissie en de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid**, uiterlijk op 31 mei van het daaropvolgende jaar, overeenkomstig de krachtens artikel 9, lid 1, van Richtlijn .../.../EG [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad] vastgestelde voorschriften;
 - c) het uitvoeren van regelmatige controles van **diervoeder- en levensmiddelenbedrijven** om na te gaan of de bepalingen van deze verordening in acht worden genomen.

Hoofdstuk II

Communautaire doelstellingen

Artikel 4

Communautaire doelstellingen inzake het verminderen van de prevalentie van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers

1. Er worden communautaire doelstellingen voor het verminderen van de prevalentie van de in bijlage I, ~~deel A~~, eerste kolom, genoemde zoönoses en zoönoseverwekkers bij de populaties die zijn opgenomen in bijlage I, ~~deel A~~, tweede kolom, vastgelegd, met inachtneming van:
 - a) de ervaring die is opgedaan in het kader van de bestaande nationale maatregelen;
 - b) de informatie die aan de Commissie of de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** is verstrekt uit hoofde van de bestaande communautaire voorschriften, in het bijzonder in het kader van de verslagen als bedoeld in artikel 9, lid 1, van Richtlijn .../.../EG [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad];

- c) de ~~in bijlage I, deel B, vastgestelde~~ volgende criteria:-
- i) hun vóórkomen bij dieren en bij mensen, in diervoeder en in levensmiddelen,
 - ii) de ernst ervan voor de mens,
 - iii) de economische gevolgen op het gebied van gezondheidszorg en voor levensmiddelenbedrijven,
 - iv) de epidemiologische tendensen bij dieren, bij mensen en in diervoeders en levensmiddelen,
 - v) de beheerskeuzen in het relevante stadium van de communautaire doelstelling, en
 - vi) de fok- en productiemethoden.

Volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure kunnen communautaire doelstellingen worden vastgesteld voor andere stadia van de voedselketen.

2. De communautaire doelstellingen omvatten ten minste de ~~in bijlage I, deel C, aangegeven~~ volgende bijzonderheden:-

- a) een numerieke uitdrukking van
 - i) het maximumpercentage epidemiologische eenheden dat positief blijft en/of
 - ii) het minimumpercentage waarmee het aantal positieve epidemiologische eenheden moet worden verminderd;
- b) de maximumtermijn voor het bereiken van de communautaire doelstelling;
- c) een definitie van de epidemiologische eenheden als bedoeld in punt a) i);
- d) een definitie van de nodige testschema's om na te gaan of de communautaire doelstelling is bereikt.

3. De communautaire doelstellingen worden voor de eerste keer vastgelegd vóór de in bijlage I, ~~deel A,~~ vierde kolom, aangegeven data.

De communautaire doelstellingen, en eventuele wijzigingen daarvan, worden vastgesteld volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure, na raadpleging van de Europese ~~Voedselautoriteit~~ Autoriteit voor voedselveiligheid.

4. Onverminderd de communautaire voorschriften inzake diervoeding, diergezondheid en levensmiddelenhygiëne moet de terugdringing van de prevalentie van de door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in bijlage I, verlopen volgens de in deze verordening vastgestelde voorschriften en alle daaruit voortvloeiende voorschriften.

Hoofdstuk III

Bestrijdingsprogramma's

Artikel 5

Nationale bestrijdingsprogramma's

1. De lidstaten stellen, met name in het licht van de in artikel 4 bedoelde communautaire doelstellingen, ~~en~~ van de geografische verspreiding van door voedsel overgedragen zoönoses op hun grondgebied **en van de economische gevolgen van effectieve controles voor primaire producenten en exploitanten van diervoeder- en levensmiddelenbedrijven**, nationale bestrijdingsprogramma's vast voor elke in de lijst in bijlage I opgenomen door voedsel overgedragen zoönose en zoönoseverwekker.
2. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten zonder onderbreking worden uitgevoerd en een looptijd hebben van ten minste drie opeenvolgende jaren.
3. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten:
 - a) voorzien in de opsporing van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers overeenkomstig de in bijlage II, deel B, vastgestelde eisen en minimumbemonsteringsvoorschriften;
 - b) de verantwoordelijkheden vastleggen van **de bevoegde autoriteiten en** de betrokken exploitanten van ~~een—levensmiddelenbedrijf~~**diervoeder- en levensmiddelenbedrijven**, vooral met betrekking tot het in artikel 7 bedoelde bestrijdingsprogramma;
 - c) aangeven welke bestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen ingeval door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers worden opgespoord, in het bijzonder ter bescherming van de volksgezondheid, met inbegrip van ten minste de in bijlage II vermelde eisen;
 - d) de mogelijkheid bieden om de voortgang van de nationale bestrijdingsprogramma's te kunnen evalueren en de programma's eventueel te herzien, vooral in het licht van de resultaten die zijn verkregen bij de opsporing van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers.
4. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten betrekking hebben op ten minste de volgende stadia van de voedselketen:
 - a) de productie van diervoeders;
 - b) de primaire dierlijke productie;
 - c) de verwerking en bereiding van levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

5. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten waar van toepassing bepalingen bevatten met betrekking tot de testmethoden en de criteria aan de hand waarvan de resultaten van die tests worden beoordeeld, voor het testen van binnen het nationale grondgebied te verzenden dieren en broedeieren in het kader van de officiële controles als bedoeld in bijlage II, deel A, punt 1.6.
6. Binnen 6 maanden nadat de in artikel 4 bedoelde communautaire doelstellingen zijn vastgelegd, dienen de lidstaten bij de Commissie een nationaal bestrijdingsprogramma in en lichten de uit te voeren maatregelen toe.

Artikel 6

Goedkeuring van de nationale bestrijdingsprogramma's

1. Binnen zes maanden na de indiening van een nationaal bestrijdingsprogramma bepaalt de Commissie of het in overeenstemming is met de toepasselijke voorschriften en met name met deze verordening. De Commissie kan een lidstaat verzoeken zijn nationale bestrijdingsprogramma te wijzigen of aan te vullen teneinde het met de communautaire wetgeving in overeenstemming te brengen. Zodra de Commissie heeft geconstateerd dat een nationaal bestrijdingsprogramma in overeenstemming is met de voorschriften, wordt dat programma goedgekeurd volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure.
2. Wijzigingen in een reeds overeenkomstig lid 1 goedgekeurd nationaal bestrijdingsprogramma in verband met de ontwikkeling van de situatie in de betrokken lidstaat, met name in het licht van de resultaten als bedoeld in artikel 5, lid 3, onder d), kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden goedgekeurd.
3. Wanneer de Commissie een lidstaat om aanvullende informatie heeft verzocht, wordt de in lid 1 genoemde termijn van zes maanden opgeschort totdat de informatie is meegedeeld.

Artikel 7

Bestrijdingsprogramma's van exploitanten van ~~een~~ diervoeder- en levensmiddelenbedrijven

1. De lidstaten zetten exploitanten van een diervoeder- of levensmiddelenbedrijf of organisaties die dergelijke exploitanten vertegenwoordigen, ~~die de volledige verantwoordelijkheid dragen voor de productie van bepaalde dieren of producten van dierlijke oorsprong,~~ ertoe aan een of meer bestrijdingsprogramma's op te stellen, die zo mogelijk alle schakels van de productie-, verwerkings- en distributieketen omvatten.

Deze bestrijdingsprogramma's moeten ten minste betrekking hebben op de productie van diervoeders en de primaire dierlijke productie.

2. Exploitanten van een diervoeder- of levensmiddelenbedrijf of representatieve organisaties daarvan leggen hun bestrijdingsprogramma's en alle wijzigingen daarvan ter goedkeuring voor aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar ze zijn gevestigd. Indien de primaire productie plaatsvindt in verschillende lidstaten, worden deze programma's voor elke lidstaat afzonderlijk goedgekeurd.

3. De bevoegde autoriteit mag de op grond van lid 2 ingediende bestrijdingsprogramma's alleen goedkeuren indien zij er, na een inspectiebezoek, van overtuigd is dat de bestrijdingsprogramma's voldoen aan de minimumeisen die zijn vastgelegd in bijlage II, voorzover deze eisen van toepassing zijn, en in overeenstemming zijn met de doelstellingen van de relevante nationale bestrijdingsprogramma's.
4. De lidstaten houden lijsten bij van de goedgekeurde bestrijdingsprogramma's van exploitanten van een **diervoeder- of** levensmiddelenbedrijf of de representatieve organisaties daarvan.

Die lijsten worden op verzoek aan de Commissie ter beschikking gesteld.

5. Exploitanten van een **diervoeder- of** levensmiddelenbedrijf of representatieve organisaties daarvan delen de resultaten van de bestrijdingsprogramma's regelmatig mee aan de bevoegde autoriteiten.

Hoofdstuk IV

Bestrijdingsmethoden

Artikel 8 *Specifieke bestrijdingsmethoden*

1. Op initiatief van de Commissie of op verzoek van een lidstaat en ~~indien nodig~~ na raadpleging van de Europese ~~Voedselautoriteit~~ **Autoriteit voor voedselveiligheid** kan volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure het volgende worden vastgesteld:
 - a) besluiten dat specifieke bestrijdingsmethoden kunnen of moeten worden toegepast met het oog op het terugdringen van de prevalentie van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers in het stadium van de primaire dierlijke productie en in andere stadia van de voedselketen;
 - b) voorschriften voor de wijze waarop de onder a) bedoelde bestrijdingsmethoden mogen worden gebruikt;
 - c) uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de nodige documenten en procedures, alsmede minimumeisen voor de onder a) bedoelde bestrijdingsmethoden;
 - d) besluiten dat bepaalde specifieke bestrijdingsmethoden niet in het kader van de bestrijdingsprogramma's mogen worden gebruikt.
2. Het bepaalde in lid 1, onder a), b) en c), is niet van toepassing op de bestrijdingsmethoden waarbij stoffen of technieken worden gebruikt die vallen onder andere communautaire regelgeving inzake diervoeders, levensmiddelenadditieven of diergeneesmiddelen.

Hoofdstuk V

Handelsverkeer

Artikel 9

Intracommunautair handelsverkeer

1. Uiterlijk met ingang van de in bijlage I, ~~deel A~~, vijfde kolom, vastgestelde data worden koppels en beslagen van oorsprong van de in de tweede kolom genoemde diersoorten onderzocht op de in de eerste kolom vermelde door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers, voordat de levende dieren of broedeieren uit het levensmiddelenbedrijf van herkomst worden verzonden. De data en de resultaten van de tests worden opgenomen in de desbetreffende gezondheidscertificaten.
2. De lidstaat van bestemming kan volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden toegestaan om gedurende een overgangsperiode te eisen dat de betrokken gezondheidscertificaten voor partijen dieren en broedeieren die in de lidstaat van verzending zijn getest, aan dezelfde criteria wat betreft de testresultaten voldoen als de lidstaat van bestemming in zijn eigen goedgekeurde nationale bestrijdingsprogramma heeft vastgesteld voor partijen dieren en broedeieren die binnen zijn grondgebied worden verzonden.

Deze toestemming kan volgens dezelfde procedure worden ingetrokken.
3. Volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure kunnen specifieke voorschriften worden vastgesteld betreffende het vaststellen van de in artikel 5, lid 5, en in lid 2 bedoelde criteria door de lidstaten.
4. ~~Het bepaalde in de leden 1 en 2 is niet van toepassing op de verzending van eieren die bestemd zijn om te worden verpakt of verwerkt.~~

Artikel 10

Invoer uit derde landen

1. Met ingang van de in bijlage I, ~~deel A~~, vijfde kolom, aangegeven data hangt de toelating of handhaving op de in de communautaire regelgeving opgenomen lijsten van derde landen voor de betrokken diersoort of categorie, waaruit de lidstaten de onder deze verordening vallende dieren of broedeieren mogen invoeren, af van de indiening door het betrokken derde land bij de Commissie van een officieel bestrijdingsprogramma dat gelijkwaardig is aan de in artikel 5 bedoelde programma's. Het programma dient bijzonderheden te verstrekken over de door het betrokken derde land geboden garanties ten aanzien van inspecties en controles inzake door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers. Die garanties moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan de door deze verordening geboden garanties.

Het Voedsel- en Veterinair Bureau van de Commissie verifieert de gelijkwaardigheid van de bestrijdingsprogramma's in de betrokken derde landen.

2. De krachtens lid 1 ingediende programma's worden goedgekeurd volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid van de in het kader van het programma beschreven garanties en de toepasselijke voorschriften uit hoofde van de communautaire wetgeving objectief aangetoond wordt. Andere dan de bij deze verordening vastgestelde garanties kunnen volgens dezelfde procedure worden toegestaan, op voorwaarde dat zij niet gunstiger zijn dan die welke gelden voor het intracommunautaire handelsverkeer.
3. Voor derde landen waarmee een regelmatig handelsverkeer bestaat, is het bepaalde in artikel 5, lid 7, en artikel 6, leden 1 en 3, betreffende de termijnen voor de indiening en goedkeuring van de nationale bestrijdingsprogramma's van toepassing. Voor derde landen waarmee het handelsverkeer pas tot stand gebracht is of hervat, gelden de termijnen van artikel 6.
4. Koppels en beslagen van oorsprong van de in bijlage I, ~~deel A~~, tweede kolom, genoemde diersoorten worden onderzocht op de in de eerste kolom van bijlage I vermelde door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers, voordat de levende dieren of broedeieren uit het levensmiddelenbedrijf van herkomst worden verzonden. De datum en het resultaat van het onderzoek worden op de betrokken invoercertificaten vermeld; de modellen daarvoor in de communautaire regelgeving zullen dienovereenkomstig worden gewijzigd.
5. De lidstaat van bestemming kan volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden toegestaan om gedurende een overgangperiode te eisen dat de betrokken gezondheidscertificaten voor partijen dieren en broedeieren die in het derde land van verzending zijn getest, aan dezelfde criteria wat betreft de testresultaten voldoen als de lidstaat van bestemming in zijn eigen goedgekeurde nationale bestrijdingsprogramma heeft vastgesteld voor partijen dieren en broedeieren die binnen zijn grondgebied worden verzonden.

Deze toestemming kan volgens dezelfde procedure worden ingetrokken.
6. De toelating of handhaving op de in de communautaire regelgeving opgenomen lijsten van derde landen voor de betrokken productcategorie, waaruit de lidstaten de onder deze verordening vallende producten mogen invoeren, hangt af van de verstrekking door het betrokken derde land aan de Commissie van garanties die gelijkwaardig zijn aan de door deze verordening geboden garanties.

Hoofdstuk VI

Laboratoria

Artikel 11

Referentielaboratoria

1. Volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden de communautaire referentielaboratoria aangewezen voor de analyse van en het testen op de door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de eerste kolom van de lijst in bijlage I.

2. De verantwoordelijkheden en taken van de communautaire referentielaboratoria, in het bijzonder wat betreft de coördinatie van hun werkzaamheden met die van de nationale referentielaboratoria, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14, lid 2.
3. De lidstaten wijzen de nationale referentielaboratoria aan voor de door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de eerste kolom van bijlage I. De naam en het adres van de laboratoria worden meegedeeld aan de Commissie.
4. Volgens de procedure van artikel 14, lid 2, kunnen bepaalde verantwoordelijkheden en taken van de nationale referentielaboratoria worden vastgesteld, in het bijzonder wat betreft de coördinatie van hun werkzaamheden met die van de relevante laboratoria in de lidstaten.

Artikel 12

Erkenning van laboratoria, kwaliteitsvoorschriften en erkende testmethoden

1. De laboratoria die deelnemen aan de op grond van de artikelen 5 en 7 vastgestelde bestrijdingsprogramma's, en waar monsters worden geanalyseerd met het oog op de opsporing van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de eerste kolom van de lijst in bijlage I, worden door de bevoegde autoriteit erkend.
 2. De lidstaten zien erop toe dat de in lid 1 bedoelde laboratoria uiterlijk op 1 januari 2005 een kwaliteitsborgingssysteem toepassen dat beantwoordt aan de eisen van **de vigerende** EN/ISO-norm ~~17025~~.
- De laboratoria nemen regelmatig deel aan ringonderzoeken die worden georganiseerd of gecoördineerd door het nationale referentielaboratorium.
3. De tests op de aanwezigheid van door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de eerste kolom van de lijst in bijlage I worden uitgevoerd met als referentiemethoden de methoden en protocollen die zijn aanbevolen door de internationale normalisatieorganisaties.

Alternatieve methoden mogen worden gebruikt als die overeenkomstig internationaal erkende voorschriften zijn gevalideerd en resultaten opleveren die gelijkwaardig zijn aan de resultaten van de desbetreffende referentiemethode als bedoeld in de eerste alinea.

Zo nodig kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure andere testmethoden worden goedgekeurd.

Hoofdstuk VII

Tenuitvoerlegging

Artikel 13

Wijziging van de bijlagen, uitvoeringsmaatregelen en overgangsmaatregelen

Volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure kunnen de bijlagen worden gewijzigd of de nodige overgangsmaatregelen of uitvoeringsmaatregelen, met inbegrip van de noodzakelijke wijzigingen in de desbetreffende gezondheidscertificaten, worden vastgesteld.

De Commissie raadpleegt de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid over alle aangelegenheden die gevolgen van betekenis voor de volksgezondheid kunnen hebben.

Artikel 14

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, dat is opgericht bij artikel 58 van Verordening (EG) nr. 178/2002.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Hoofdstuk VIII

Algemene en slotbepalingen

Artikel 15

Communautaire controles

1. **De Deskundigen van de** Commissie verrichten, ~~overeenkomstig de Beschikkingen 98/139/EG en 98/140/EG,~~ controles ter plaatse in de lidstaten en in derde landen teneinde erop toe te zien dat deze verordening, de op grond daarvan vastgestelde voorschriften en eventuele vrijwaringsmaatregelen op uniforme wijze worden toegepast.

Die controles worden uitgevoerd in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat en die lidstaat geeft de deskundigen van de Commissie alle noodzakelijke hulp bij de vervulling van hun taken.

De Commissie stelt de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat op de hoogte van het resultaat van de uitgevoerde controles.

- 2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met name wat betreft de samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, worden vastgesteld volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure.**

Artikel 16
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

BIJLAGE I

A. Door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers waarvoor op communautair niveau doelstellingen inzake vermindering van de prevalentie worden vastgelegd op grond van artikel 4

1. Door voedsel overgedragen zoönose/ zoönose-verwekker	2. Dierpopulatie	3. Stadium van de voedselketen	4. Doelstelling uiterlijk vastleggen op	Tests en certificatie voor het handelsverkeer verplicht met ingang van
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	Vermeerderingskoppels van <i>Gallus gallus</i>	Primaire productie	31.12.2003	1.1.2005
Salmonella enteritidis en Salmonella typhimurium <u>Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid^a</u>	Legkippen	Primaire productie	31.12.2004	1.1.2006
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	Slachtkuikens	Primaire productie	31.12.2005	1.1.2007
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	Kalkoenen	Primaire productie	31.12.2006	1.1.2008
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	<u>Slachtvarkens</u> en beslagen fokvarkens	Primaire productie	31.12.2006 ^b	1.1.2008

(a) De serotypes worden vastgelegd wanneer de communautaire doelstelling wordt vastgesteld.

(b) Deze datum geldt voor één of voor beide categorieën dierpopulaties. Na raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid kan tot een geleidelijke aanpak worden besloten.

B. Criteria voor het vaststellen van de lijst van zoönoses en de stadia van de voedselketen in deel A

~~Indien nodig kunnen zoönoses of zoönoseverwekkers worden toegevoegd of geschrapt of kunnen andere stadia van de voedselketen worden gespecificeerd, vooral met inachtneming van:~~

- ~~– hun vóórkomen bij dieren en bij mensen, in diervoeder en in levensmiddelen,~~
- ~~– de ernst ervan voor de mens,~~
- ~~– de economische gevolgen op het gebied van gezondheidszorg en voor levensmiddelenbedrijven,~~
- ~~– epidemiologische tendensen bij dieren, bij de mens, in diervoeders en in levensmiddelen, en~~
- ~~– de beheerskeuzen in het relevante stadium van de doelstelling.~~

C. Bijzonderheden over de doelstellingen

~~De communautaire doelstellingen als bedoeld in artikel 4, lid 1, bestaan ten minste uit:~~

~~1. Een numerieke uitdrukking van~~

- ~~a) het maximumpercentage epidemiologische eenheden dat positief blijft en/of~~
- ~~b) het minimumpercentage waarmee het aantal positieve epidemiologische eenheden moet worden verminderd;~~

~~2. De maximumtermijn voor het bereiken van de doelstelling.~~

~~3. De definitie van de epidemiologische eenheden als bedoeld in punt 1, en~~

~~4. De definitie van de nodige testschema's om na te gaan of de doelstelling is bereikt.~~

BIJLAGE II

Bestrijding van de in bijlage I, eerste kolom, vermelde door voedsel overgedragen zoönoses en zoönoseverwekkers

A. ALGEMENE EISEN VOOR NATIONALE BESTRIJDINGSPROGRAMMA'S

Het programma dient rekening te houden met de aard van de zoönose en/of de zoönoseverwekker en met de specifieke situatie in de lidstaat, en:

- a) in het programma moet melding worden gemaakt van het doel ervan, met inachtneming van de omvang van de betrokken zoönose;
- b) in het programma moet melding worden gemaakt van:

1. Algemeen

- 1.1 de aanwezigheid van de betrokken zoönose in de lidstaat, met een specifieke verwijzing naar de resultaten van de bewaking overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn .../.../EG van het Parlement en de Raad [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad],
- 1.2 het geografische gebied of, indien van toepassing, de epidemiologische eenheden waarop het programma van toepassing is,
- 1.3 de infrastructuur van de betrokken bevoegde autoriteiten,
- 1.4 een lijst van de erkende laboratoria waar de in het kader van het programma verzamelde monsters worden onderzocht,
- 1.5 de bij het onderzoek van de door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers gebruikte methoden,
- 1.6 de officiële controles (inclusief bemonsteringsschema's) van diervoeders, koppels en/of beslagen,
- 1.7 de officiële controles (inclusief bemonsteringsschema's) in andere stadia van de voedselketen, en van diervoeders,
- 1.8 het type maatregelen dat door de bevoegde autoriteiten is vastgesteld met betrekking tot dieren of producten waarbij door voedsel overgedragen zoönoses of zoönoseverwekkers zijn gevonden, vooral ter bescherming van de volksgezondheid,
- 1.9 de ter zake relevante nationale regelgeving;

2. Met betrekking tot de levensmiddelenbedrijven waarvoor het programma van toepassing is:
 - 2.1 de productiestructuur voor de betrokken soort en de producten daarvan,
 - 2.2 de productiestructuur voor diervoeders,
 - 2.3 relevante gidsen voor goede veehouderijpraktijken of andere richtsnoeren (bindende of facultatieve) waarin ten minste worden omschreven:
 - het hygiënebeheer op bedrijven,
 - maatregelen om de insleep via dieren, voedermiddelen, drinkwater, op het bedrijf werkend personeel te voorkomen,
 - de hygiëne bij het transport van dieren van en naar het bedrijf,
 - 2.4 veterinaire routinetoezicht op de bedrijven,
 - 2.5 registratie van de bedrijven,
 - 2.6 door de bedrijven te registreren gegevens,
 - 2.7 documenten waarvan de dieren bij verzending vergezeld moeten gaan,
 - 2.8 andere relevante maatregelen om de traceerbaarheid van dieren te garanderen;
- c) het programma moet voldoen aan de in deel B vastgestelde minimumeisen inzake bemonstering;
- d) het programma moet waar van toepassing voldoen aan de in deel C tot en met E vastgestelde specifieke eisen.

B. MINIMUMBEMONSTERINGSVOORSCHRIFTEN

1. Zodra het in artikel 5 bedoelde nationale bestrijdingsprogramma is goedgekeurd, moet de exploitant van een levensmiddelenbedrijf, op eigen kosten, monsters laten nemen voor onderzoek op de in bijlage I genoemde door voedsel overgedragen zoönoses of zoönoseverwekkers, met inachtneming van de onderstaande minimumbemonsteringsvoorschriften.

Door voedsel overgedragen zoönose/zoönoseverwekker	Diersoort	Gegevens	Monster moet ten minste representatief zijn voor deze productiestadia
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	1. Vermeerderingskoppels van <i>Gallus gallus</i> 1.1. Opfokkoppels 1.2. Volwassen vermeerderingskoppels	a) diervoeders b) levende dieren a) diervoeders b) levende dieren	i) ééndagskuikens ii) 4 weken oude dieren iii) 2 weken vóór overgang naar legfase of verplaatsing naar leegheid i) om de twee weken tijdens de legperiode
Salmonella enteritidis en Salmonella typhimurium <u>Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid^a</u>	2. Commerciële legkippen 2.1. Opfokkoppels 2.2. Legkoppels	a) diervoeders b) levende dieren a) diervoeders b) levende dieren	i) ééndagskuikens ii) legkippen 2 weken vóór overgang naar legfase of verplaatsing naar leegheid i) om de negen 15 weken tijdens de legperiode
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	3. Slachtkuikens	a) diervoeders b) levende dieren c) antemortem-keuring	i) voor de slacht afgevoerde dieren
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^a	4. Kalkoenen 5. <u>Fok</u> varkens	a) antemortem-keuring a) antemortem-keuring	i) voor de slacht afgevoerde dieren i) voor de slacht afgevoerde dieren
<u>Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid^a</u>	<u>6. Slachtvarkens</u>		<u>Wordt vastgelegd wanneer de doelstelling wordt vastgesteld</u>

^(a) De serotypes worden vastgelegd wanneer de communautaire doelstelling wordt vastgesteld.

2. De verzamelde gegevens gaan vergezeld van de volgende informatie:
 - a) datum en plaats van bemonstering,
 - b) identificatie van het koppel/beslag.
3. Immunologische tests mogen niet worden gebruikt wanneer de dieren zijn gevaccineerd, tenzij is aangetoond dat het gebruikte vaccin niet interfereert met de gebruikte testmethoden.

C. SPECIFIEKE EISEN VOOR VERMEERDERINGSKOPPELS VAN *GALLUS GALLUS*

Wanneer, op basis van een onderzoek overeenkomstig het bepaalde in punt 1 van de tabel in deel B de aanwezigheid van *Salmonella* Enteritidis of van *Salmonella* Typhimurium is bevestigd bij dieren in een vermeederingskoppel van *Gallus gallus*, moeten de volgende maatregelen worden getroffen.

Niet-bebroede eieren van een koppel moeten worden vernietigd, worden bestemd voor de vervaardiging van eierproducten of een gelijkwaardige behandeling ondergaan waarbij de uitschakeling van *Salmonella* Enteritidis en *Salmonella* Typhimurium gegarandeerd is, overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne].

Onverminderd de voorschriften van deel E moeten alle dieren – inclusief eendagskuikens – van het koppel worden geslacht of vernietigd, waarbij elk risico op verspreiding van salmonella zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het slachten moet gebeuren overeenkomstig [bijlage II, sectie II, hoofdstuk IV, punt 11] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong]¹ en [bijlage II, hoofdstuk III, sectie I, punt 5] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de organisatie van officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong]².

Als in een broederij nog broedeieren aanwezig zijn van koppels waarin de aanwezigheid van *Salmonella* Enteritidis of *Salmonella* Typhimurium is bevestigd, moeten die eieren worden vernietigd of worden behandeld als categorie 3-materiaal overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en van de Raad van ... [tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten]³.

¹ PB L ...
² PB L ...
³ PB L ...

D. SPECIFIEKE EISEN VOOR KOPPELS VAN LEGKIPPEN

Met ingang van 1 januari 2008 mogen eieren uitsluitend voor rechtstreekse menselijke consumptie (consumptie-eieren) dienen als zij afkomstig zijn van een commercieel legkippenkoppel dat na uitvoering van de tests van de tabel van deel B niet besmet is gebleken.

Eieren afkomstig van een koppel met onbekende status waarvan wordt vermoed dat het besmet is, of van een besmet koppel, moeten worden bestemd voor de vervaardiging van eierproducten of een gelijkwaardige behandeling ondergaan waarbij de uitschakeling van ~~Salmonella enteritidis en Salmonella typhimurium~~ **alle serotypes van salmonella die van belang zijn voor de volksgezondheid** gegarandeerd is, overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne].

Onverminderd de voorschriften van deel E hierna moeten alle dieren worden geslacht of vernietigd, waarbij elk risico op verspreiding van ~~salmonella~~ **zoönoses** zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het slachten moet gebeuren overeenkomstig [bijlage II, sectie II, hoofdstuk IV, punt 11] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong] en [bijlage II, hoofdstuk III, sectie I, punt 5] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de organisatie van officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong].

E. SPECIFIEKE EISEN VOOR KOPPELS VAN SLACHTKUIKENS

Met ingang van 1 januari 2009 is het volgende criterium van toepassing voor het in de handel brengen van vers pluimveevlees, tenzij het bestemd is voor industriële hittebehandeling of een andere behandeling waarmee salmonella kan worden uitgeschakeld, overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne]:

"Salmonella: afwezig in 25 gram"

FINANCIEEL MEMORANDUM BIJ HET BESLUIT

Beleidsgebied(en): Gezondheid en consumentenbescherming

Activiteit(en): volksgezondheid uit veterinaire oogpunt

BENAMING VAN DE ACTIE:

1. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad
2. Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van salmonella en andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers en houdende wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/462/EEG en 90/539/EEG van de Raad

1. BEGROTINGSPLAATS(EN) + OMSCHRIJVING(EN)

B1-330 Programma's voor de uitroeiing en de bewaking van dierziekten en voor de bewaking van de lichamelijke toestand van dieren met een volksgezondheidsrisico, die veroorzaakt is door een externe factor

Dit artikel financiert de gecoördineerde bewakingsprogramma's als bedoeld in artikel 6 van het bovengenoemde richtlijnvoorstel alsmede een aantal acties uit hoofde van de nationale bestrijdingsprogramma's die krachtens het bovengenoemde verordeningvoorstel in de lidstaten moeten worden uitgevoerd. De financiële bepalingen worden vastgesteld in het nieuwe hoofdstuk over zoönoses van Beschikking 90/424/EEG van de Raad betreffende bepaalde uitgaven op veterinaire gebied¹, zoals gewijzigd krachtens het bovengenoemde richtlijnvoorstel.

B1-331 Andere maatregelen op veterinaire gebied, op het gebied van het welzijn van dieren en van de volksgezondheid

Uit dit artikel worden de betrokken communautaire referentielaboratoria gefinancierd.

2. ALGEMENE CIJFERS

2.1 Totale toewijzing voor de actie (deel B): 2,4 miljoen € aan VK

2.2 Duur: 2003-

De bestaande zoönoserichtlijn (92/117/EEG) wordt herzien. Doel hiervan is de bewaking en bestrijding van zoönoses in de Gemeenschap te verbeteren met het oog op de bescherming van de volksgezondheid. Er zijn uitgaven te verwachten in verband met:

¹ PB L 224 van 18.8.1990. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/12/EG van de Raad, PB L 3 van 6.1.2001, blz. 27.

- de werkzaamheden van de communautaire referentielaboratoria;
- de medefinanciering van communautaire gecoördineerde bewakingsprogramma's;
- de medefinanciering van bepaalde specifieke bestrijdingsmaatregelen.

Wat de specifieke bestrijdingsmaatregelen betreft, wordt de communautaire financiering voortgezet op grond van de bestaande regels van Richtlijn 92/117/EEG. Zie ook punt 5.1.2.

Alleen de medefinanciering van de gecoördineerde bewakingsprogramma's is een nieuwe technische maatregel die komt bij de reeds ingevoerde maatregelen krachtens Richtlijn 92/117/EEG, die uit hoofde van Beschikking 90/424/EEG van de Raad worden gefinancierd. Het is de bedoeling om voor deze maatregel jaarlijks 0,4 miljoen euro uit te trekken. Daarom is alleen de financiering van deze nieuwe maatregel in de raming voor deze voorstellen opgenomen.

2.3 Meerjarenraming van de uitgaven:

- a) Tijdschema vastleggingskredieten/betalingskredieten (financieren uit de begroting) (*cf. punt 6.1.1*)

in miljoen € (tot op drie decimalen nauwkeurig)

	Jaar n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 en volg. jaren	Totaal
Vastleggingskredieten	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	2,4
Betalingskredieten	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	2,4

- b) Technische en administratieve bijstand en ondersteuningsuitgaven (*cf. punt 6.1.2*)

GEEN

VK							
BK							

Subtotaal a+b							
VK							
BK							

- c) Financiële gevolgen in verband met de personele middelen en andere huishoudelijke uitgaven (*cf. punten 7.2 en 7.3*)

VK/BK	0,432	0,432	0,432	0,432	0,432	0,432	2,592
-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

TOTAAL a+b+c	0,432	0,432	0,432	0,432	0,432	0,432	2,592
VK							
BK							

Deze bij de diensten van de Commissie beschikbare middelen worden gebruikt voor het algehele beheer van de uitvoering van deze voorstellen. Dit bestaat met name uit het technisch beheer van de programma's die door de lidstaten en derde landen worden ingediend en door de Commissie moeten worden goedgekeurd, en het toezicht op en beheer van de (mede)financiering van acties in de lidstaten.

2.4 Verenigbaarheid met de financiële programmering en de financiële vooruitzichten

- x Voorstel verenigbaar met de bestaande financiële programmering.
- ☐ Dit voorstel vereist een herprogrammering van de betrokken rubriek van de financiële vooruitzichten
- ☐ inclusief, in voorkomend geval, een beroep op de bepalingen van het interinstitutioneel akkoord.

2.5 Financiële gevolgen voor de ontvangsten

Geen

- ☐ Geen enkele financiële implicatie (betreft technische aspecten in verband met de tenuitvoerlegging van een maatregel)

OF

- ☐ Financiële gevolgen - Het effect op de ontvangsten is als volgt:

NB: alle opmerkingen en toelichtingen met betrekking tot de methode waarmee de gevolgen voor de ontvangsten worden berekend, moeten op een afzonderlijk blad worden toegevoegd aan dit financieel memorandum.

in miljoen € (tot op 1 decimaal nauwkeurig)

		Vóór de actie (jaar n-1)	Situatie na de actie					
Begrotingsplaats	Ontvangsten		Jaar n ³	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5
	a) <u>Ontvangsten in absolute termen</u> ¹							
	<u>Wijziging van de ontvangsten</u> ² Δ							

(Elke betrokken begrotingsplaats beschrijven en het passende aantal regels aan de tabel toevoegen indien het effect betrekking heeft op meerdere begrotingsplaatsen)

3. BEGROTINGSKENMERKEN

Aard van de uitgave		Nieuwe	Deelname EVA	Deelname kandidaat-lidstaten	Rubriek FV
VU	NGK	JA*	NEE	NEE	nr. 1 A

* alleen gecoördineerde bewakingsprogramma's

4. RECHTSGRONDSLAG

Rechtsgrondslag van de voorstellen: artikel 152 van het Verdrag

Financieel instrument: Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied

5. BESCHRIJVING EN MOTIVERING

5.1 Doel van het communautaire optreden²

5.1.1 Doelstellingen

Opmerking vooraf: de huidige wetgeving inzake de preventie van zoönoses (Richtlijn 92/117/EEG) diende te worden herzien ingevolge artikel 15 bis van de richtlijn en in dat kader was het de bedoeling om de controles tot legkippen uit te breiden. De voorstellen maken deel uit van het programma van het op 12 januari 2000 door de Commissie goedgekeurde witboek over voedselveiligheid. De voorstellen eerbiedigen de belangrijkste principes van het witboek over voedselveiligheid, in het bijzonder: een hoog niveau van voedselveiligheid garanderen, een geïntegreerd beleid "van boer tot bord" tot stand brengen, uitgaan van risicoanalyse, inclusief de mogelijkheid om rekening te houden met het voorzorgsbeginsel en met andere factoren.

² Zie het afzonderlijke oriënterend document voor meer informatie.

Hoofddoel is de volksgezondheid beter te beschermen, vooral door het aantal gevallen van door het voedsel veroorzaakte salmonellose bij de mens sterk te doen dalen. Dit zal worden verwezenlijkt door de prevalentie van salmonella bij de belangrijkste dierpopulaties die daar de bron van zijn (vermeerderingskoppels van *Gallus gallus*, vervolgens commerciële koppels, en dan kalkoenen en beslagen fokvarkens) terug te dringen. Door het terugdringen van de prevalentie bij dierpopulaties zal de concentratie in primaire producten en verderop in de voedselketen dalen.

De jaarlijkse kosten van via het voedsel overgedragen salmonellose (gevolgen van ziekte bij de mens) worden op zo'n 560-2 840 miljoen euro geraamd. Gezien de hoge economische kosten van zoönoses, niet alleen voor de exploitanten maar ook voor de samenleving als geheel, is het gerechtvaardigd dat maatregelen om deze ziekten/infecties terug te dringen of te bestrijden door de overheid worden gefinancierd. Ook is duidelijk dat de Gemeenschap hieraan een financiële bijdrage moet leveren. Door financiële deelneming van de Gemeenschap kan ervoor worden gezorgd dat alle lidstaten die door een bepaalde ziekte/infectie worden getroffen, hun krachten bundelen zodat de bedreiging in kwestie in de hele Gemeenschap veel doeltreffender teruggedrongen of weggenomen kan worden, terwijl de lidstaten zelf de aandacht kunnen blijven richten op problemen die voor hun grondgebied van bijzonder belang zijn. Zou de Gemeenschap niet bijdragen, dan zouden de lidstaten zich logischerwijze tot hun eigen prioriteiten willen beperken. Wat bepaalde specifieke bestrijdingsmaatregelen betreft, wordt de communautaire financiering voortgezet op grond van de bestaande regels van Richtlijn 92/117/EEG, zoals vastgesteld in de voorstellen.

De enige nieuwe maatregel voor communautaire medefinanciering in deze voorstellen houdt verband met de gecoördineerde bestrijdingsprogramma's, die een belangrijk onderdeel zijn om de bewaking te verbeteren en beginwaarden van pathogenen (salmonella) vast te stellen. Dit is een eerste stap bij het vaststellen of herzien van doelstellingen voor het terugdringen van pathogenen zoals in de voorstellen is vereist.

5.1.2 Genomen maatregelen die onder de evaluatie ex ante vallen

Zoals al is aangegeven, is overheidsfinanciering van maatregelen om de ziekten/infecties terug te dringen of te elimineren gerechtvaardigd. De doeltreffendheid van de programma's in een bepaalde lidstaat kan worden beperkt of ondermijnd als de zoönose in andere lidstaten blijft aanhouden, hetzij direct door besmetting over de grenzen heen, hetzij indirect als gevolg van economische druk doordat de financiële inspanningen van de autoriteiten en exploitanten van lidstaat tot lidstaat uiteenlopen. Ook zijn er om geografische en historische redenen verschillen in de nationale prioriteiten. Al is niet overal vooruitgang geboekt bij het terugdringen of elimineren van ziekten/infecties en was dit over het geheel genomen te weinig, wel is gebleken dat de getroffen maatregelen veelal doeltreffend waren en dat met een zorgvuldige aanpak nog grote verbeteringen kunnen worden bereikt.

Alleen de medefinanciering van de gecoördineerde bewakingsprogramma's is een nieuwe technische maatregel die komt bij de reeds krachtens Richtlijn 92/117/EEG ingevoerde maatregelen, die uit hoofde van Beschikking 90/424/EEG van de Raad worden gefinancierd. Het is de bedoeling om voor deze nieuwe maatregel jaarlijks 0,4 miljoen euro uit te trekken.

Wat bepaalde specifieke bestrijdingsmaatregelen betreft, wordt de communautaire financiering voortgezet op grond van de bestaande regels van Richtlijn 92/117/EEG. Te verwachten valt dat steeds meer lidstaten een verzoek om medefinanciering van hun plannen zullen indienen. De financiering van de plannen gebeurt in het kader van de budgettaire procedures en de jaarlijkse programmering. De voorgestelde herziening van het hoofdstuk over zoönoses van het financiële instrument (Beschikking 90/424/EEG van de Raad) stelt de maximale medefinanciering van bepaalde maatregelen op 50%.

5.1.3 Naar aanleiding van de evaluatie ex post genomen maatregelen

5.2 Voorgenomen acties en wijze van financiering uit de begroting

Er zijn drie onderdelen:

- communautaire referentielaboratoria (CRL): 100% communautaire financiering van de CRL, zoals al gebeurt krachtens Beschikking 90/424/EEG van de Raad. De jaarlijkse technische werkprogramma's en de geraamde kosten moeten worden besproken voordat de Commissie elk jaar een beschikking vaststelt. De betalingen worden gedaan aan de bevoegde autoriteiten in de betrokken lidstaten;
- gecoördineerde bewakingprogramma's: communautaire medefinanciering (50%) krachtens Beschikking 90/424/EEG van de Raad. De programma's worden bij beschikking van de Commissie vastgesteld;
- bepaalde specifieke bestrijdingsmaatregelen: de begunstigden zijn de veehouders, ingeval hun koppels of producten daarvan geslacht respectievelijk onder specifieke omstandigheden verwijderd moeten worden ter voorkoming van risico's voor de volksgezondheid. Voor de financiering van de programma's gelden de procedures van Beschikking 90/424/EEG van de Raad: in het bijzonder moeten de lidstaten jaarlijks een programma indienen; de diensten van de Commissie beoordelen die programma's uit technisch en financieel oogpunt en vervolgens beslist de Commissie hierover. De betalingen worden gedaan aan de bevoegde autoriteiten in de lidstaten. De medefinanciering bedraagt maximaal 50%.

5.3 Tenuitvoerlegging

Direct beheer van de technische en financiële goedkeuring van de acties door personeel van de Commissie. Betaling van de acties volgens de procedures van Beschikking 90/424/EEG van de Raad. Vergoeding van onkosten in de lidstaten door betalingen aan de bevoegde autoriteiten. Zie ook punt 5.2.

6. FINANCIËLE GEVOLGEN

6.1 Totale financiële gevolgen voor deel B (voor de gehele programmeringsperiode)

(De berekeningsmethode voor de in de tabel hieronder vermelde bedragen moet worden verklaard in tabel 6.2.)

6.1.1 Financiering VK in miljoen € (tot op 3 decimalen nauwkeurig)

Dit betreft alleen de nieuwe maatregelen in de voorstellen, d.w.z. de gecoördineerde bewakingsprogramma's.

Opsplitsing	Jaar n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 en volgende begrotingsjaren	Totaal
Actie 1	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,400
Actie 2							
Enz.							
TOTAAL	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,400

6.1.2 Technische en administratieve bijstand, ondersteuningsuitgaven en IT-uitgaven (vastleggingskredieten)

	Jaar n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 en volgende begrotingsjaren	Totaal
1) Technische en administratieve bijstand:							
a) Bureaus voor technische bijstand							
b) Andere technische en administratieve bijstand - intra muros: - extra muros: waarvan: voor het opzetten en onderhouden van geautomatiseerde beheersystemen:							
Subtotaal 1							
2) Ondersteuningsuitgaven:							
a) Studies							
b) Vergaderingen van deskundigen							
c) Informatie en publicaties							
Subtotaal 2							
TOTAAL							

6.2. Berekening van de kosten per overwogen maatregel in deel B (voor de gehele programmeringsperiode)³

Dit omvat alleen de nieuwe maatregelen in de voorstellen, d.w.z. de gecoördineerde bewakingsprogramma's. Zie het rekenvoorbeeld in de bijlage.

VK in miljoen € (tot op drie decimalen nauwkeurig)

Opsplitsing	Soort prestaties /producten (projecten, dossiers, ...)	Aantal prestaties/ producties (totaal voor de jaren 1...n)	Gemiddelde eenheidskosten	Totale kosten (totaal voor de jaren 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Actie 1</u> - Maatregel 1 - Maatregel 2 <u>Actie 2</u> - Maatregel 1 - Maatregel 2 - Maatregel 3 Enz.	tests	6 x 35,000	50% van 24 €	2,400 (6x0,400)
TOTALE KOSTEN				2,400

Zo nodig de wijze van berekening toelichten

7. GEVOLGEN VOOR HET PERSONEELSBESTAND EN DE ADMINISTRatieve UITGAVEN

7.1. Gevolgen voor de personele middelen

Soort ambten		Aan het beheer van de actie toe te wijzen huidige of extra personeelsleden		Totaal	Beschrijving van de taken die uit de actie voortvloeien
		Aantal vaste ambten	Aantal tijdelijke ambten		
Ambtenaren of tijdelijke functionarissen	A B C	2	1 1		<i>Zo nodig kan een vollediger beschrijving van de taken worden bijgevoegd</i>
Ander personeel					
Totaal					

³ Zie het afzonderlijke oriënterend document voor meer informatie.

7.2 Algemene financiële gevolgen in verband met de personele middelen

Soort ambten	Bedrag in €	Wijze van berekening *
Ambtenaren	0,216	2*0,108
Tijdelijke functionarissen	0,216	2*0,108
Ander personeel (begrotingsplaats vermelden)		
Totaal	0,432	

De bedragen stemmen overeen met de totale uitgaven gedurende 12 maanden.

7.3 Andere huishoudelijke uitgaven die uit de actie voortvloeien

Begrotingsplaats (nr. en omschrijving)	Bedrag in €	Wijze van berekening
Totale toewijzing (Titel A-7) A-701 – Dienstreizen A-7030 – Vergaderingen A-7031 – Comités die moeten worden geraadpleegd ⁽¹⁾ A-7032 – Comités die niet hoeven te worden geraadpleegd ⁽¹⁾ A-7040 – Conferenties A-705 – Studies en adviezen ... Overige uitgaven (aangeven welke)		
Informatiesystemen (A-5001/A-4300)		
Overige uitgaven - deel A (aangeven welke)		
Totaal		

De bedragen stemmen overeen met de totale uitgaven gedurende 12 maanden.

⁽¹⁾ De aard van het comité en de groep waar het deel van uitmaakt, vermelden.

I.	Jaartotaal (7.2 + 7.3)	€
II.	Duur van de actie	Jaar
III.	Totale kosten van de actie (I x II)	€

8. TOEZICHT EN EVALUATIE

8.1 Follow-upsysteem

- Financiering van communautaire referentielaboratoria (CRL): de jaarlijkse technische werkprogramma's en de geraamde kosten worden door de diensten van de Commissie en het betrokken CRL gezamenlijk geëvalueerd; zo nodig worden zij bijgesteld, voordat de Commissie hierover (jaarlijks) beslist.
- Gecoördineerde bewakingsprogramma's: de programma's, vastgesteld bij beschikking van de Commissie, worden zo mogelijk in één jaar uitgevoerd. Naar alle waarschijnlijkheid moeten de autoriteiten van de lidstaten de bemonsteringen en tests zelf uitvoeren. Hierbij kan de sector worden betrokken.

- Medefinanciering van bepaalde specifieke bestrijdingsmaatregelen: de financiële bijdrage wordt ingevoerd in het kader van een nationaal plan dat bij de Commissie wordt ingediend en door haar wordt goedgekeurd. Voor de financiering van de bestrijdingsmaatregelen gelden de procedures van Beschikking 90/424/EEG van de Raad: in het bijzonder moeten de lidstaten jaarlijks nationale plannen met maatregelen indienen; de diensten van de Commissie beoordelen die programma's uit technisch en financieel oogpunt en vervolgens beslist de Commissie hierover. Artikel 5, lid 3, onder d), van het verordeningvoorstel bevat regels om de voortgang met de bestrijdingsprogramma's te evalueren. Wanneer de doelstellingen voor het terugdringen van pathogenen zijn vastgesteld, stelt de Commissie vast binnen welke termijn de doelstelling moet worden gehaald.

Om de uitvoering van de nationale plannen te volgen moet de Commissie overeenkomstig artikel 16 controles ter plaatse verrichten.

8.2 Procedure en periodiciteit van de voorgeschreven evaluatie

Zowel voor de communautaire referentielaboratoria als voor de door de lidstaten uitgevoerde bestrijdingsplannen worden jaarlijks evaluaties op basis van documenten verricht (zie boven). Verder houdt het Voedsel- en Veterinair Bureau van de EU inspecties ter plaatse om de uitvoering van de communautaire wetgeving, met inbegrip van de nationale plannen, te evalueren. De frequentie van de inspectiebezoeken hangt af van de prioriteit die aan het onderwerp in kwestie is toegekend. De inspecties inzake de bestrijdingsprogramma's voor belangrijke dierziekten vinden tot dusver regelmatig, tot een keer per jaar plaats. Daarnaast worden financiële controles ter plaatse gehouden door de bevoegde dienst van het directoraat-generaal Gezondheid en consumentenbescherming. Er is een prioriteitensysteem. In geval van tekortkomingen worden correcties aangebracht.

9. FRAUDEBESTRIJDINGSMAATREGELEN

Zie de punten 8.1 en 8.2.

Verder kan OLAF in actie komen, op eigen initiatief of op grond van informatie afkomstig uit verschillende bronnen, waaronder de onder punt 8.2 genoemde.

BIJLAGE BIJ HET FINANCIËEL MEMORANDUM

Wijze van berekening van de geraamde kosten:

1. GECOÖRDINEERDE BEWAKINGSPROGRAMMA'S

Artikel 6 van het richtlijnvoorstel inzake de bewaking van zoönoses biedt de mogelijkheid om gecoördineerde bewakingsprogramma's vast te stellen. Deze programma's zijn bedoeld om reeksen geharmoniseerde gegevens te verzamelen die als referentie worden gebruikt bij het vaststellen van doelstellingen voor het terugdringen van pathogenen volgens het verordeningvoorstel inzake de bestrijding van salmonella en andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers. Aangezien de Commissie de lidstaten daarbij moet verzoeken om specifieke bemonsterings- en testprogramma's uit te voeren, die mogelijk afwijken van de procedures van het nationale bewakingssysteem, wordt het noodzakelijk geacht dat de Gemeenschap dergelijke gecoördineerde programma's kan financieren.

Bijvoorbeeld: voor één studie naar de precieze prevalentie van salmonella in de pluimveepopulatie in de verschillende lidstaten zou een representatief aantal monsters moeten worden getest. Ervan uitgaande dat in de EU ongeveer 35 000 monsters moeten worden genomen en dat een bacteriologische test op salmonella naar schatting EUR 24 kost, zou zo'n studie jaarlijks op EUR 800 000 komen, waaraan de Gemeenschap dan voor 50% bijdraagt. Naar verwachting moeten dergelijke studies jaarlijks worden verricht, in samenhang met de vaststelling van doelstellingen voor het terugdringen van pathogenen voor specifieke combinaties van pathogenen en waren.